

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม
ของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ดาวเชยศ ปัญญาสุรยุทธ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวดาวาชยา ปัญญาสุรยุทธ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

กรรมการ

(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผศ.ดร.สุรవาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน 9 ก.ค. 2558 พ.ศ.

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม

ของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ผู้วิจัย ดาวนัย ปัญญาสูรยุทธ์ ปริญญา ก.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา พศ.ดร.ภูมิตร บุญทองเดิม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

พศ.ดร.ประสารสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนที่มีประสิทธิภาพ 75/75 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของกิจกรรมชุมชน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เข้าร่วมในกิจกรรมชุมชน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน จำนวน 4 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.65 / 75.75
- ดัชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม มีค่าเท่ากับ 0.7087 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.87
- ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเรียนกิจกรรมชุมชน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมโดยรวม อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE: Development of Chinese Reading Skill by Using Learning Activities to Incorporate Games of the Chinese Club, Anuban Maha Sarakham School

AUTHOR: Daochayace Panyasurayut **DEGREE:** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS: Asst. Prof. Dr. Poosit Boonthongthoeng Chairman
Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rittidet Committee Member

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The research aimed to: 1) develop supplementary learning activities for Chinese reading skill to incorporate games in club activities to meet the 75/75 criterion of efficiency; 2) study the effectiveness index of Chinese reading skill obtained from the learning activities which were incorporated in the games; 3) compare Chinese reading skill by using the learning activities incorporated in the games in club activities; 4) study the satisfaction of the participants with the learning activities incorporated in the games. The target group comprised 20 Pratom Suksa 4 - Pratom Suksa 6 students who participated in the club activities in the 2 semester of the academic year 2014, obtained through purposive sampling. The instruments used consisted of 10 learning activity organization plans, a test for the skill of reading Chinese aloud containing 20 4-choice questions, and 5-level rating scale questionnaire with 10 questions inquiring satisfaction. The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation, effectiveness index and t-test (dependent samples) for the hypothesis testing.

The results are as follows:

1. The supplementary learning activities for Chinese reading skill that were developed and incorporated in the games of the club had the efficiency of 77.65 /75.75
2. The effectiveness index of Chinese reading skill obtained from organizing learning activities which were incorporated in the games was 0.7087 or was 70.87 percent.

3. The posttest score of Chinese reading skill by using the learning activities incorporated in the games of the club was higher than the pretest score with statistical significance at the level of .01.

4. The satisfaction of the participants with the learning activities incorporated in the games was in the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิตร บุญทองเงิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพงษ์ ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา สมะวรรณะ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ณิชาภา ยศุตมชาดา กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ที่ให้กำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย ดร.สมปอง ศรีกัลยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชัยกระเดื่อง อาจารย์พิเศษ คงแห่น อาจารย์ทัศนี ลามี และ Miss Liyajia ได้กุศลเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และครุโรงเรียนอนุบาลมหาสารคามที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ชุมนุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคามที่ได้เป็นกลุ่มเป้าหมายและช่วยเหลือในการทดลองงานผลการวิจัยสำเร็จในที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุนมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยขออนุบูชา พระคุณบิความรда ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้มีความรู้ มีสติปัญญาส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

สารบัญ

หัวเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ	๑
ABSTRACT	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
สารบัญตารางภาคผนวก	๕
สารบัญภาพภาคผนวก	๕
บทที่ 1 บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
คำดำเนินการวิจัย	๓
วัตถุประสงค์การวิจัย	๔
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา	
ข้อพื้นฐาน พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๕๑	๗
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	๑๖
ทักษะการอ่าน	๑๙
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม	๒๔
แผนการจัดการเรียนรู้	๓๐
การหาประสิทธิภาพ	๓๙

หัวเรื่อง	หน้า
ความพึงพอใจในการเรียนรู้	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
กรอบแนวคิดการวิจัย	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
กลุ่มเป้าหมาย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	58
แบบแผนการวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
สรุปผลการวิจัย	79
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	96
ภาคผนวก ข แบบทดสอบ และแบบประเมินต่าง โดยผู้เรียน	106
ภาคผนวก ค คุณภาพของแบบทดสอบ และแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	115
ภาคผนวก ง ตารางคะแนนการทดสอบต่าง ๆ	124

หัวเรื่อง

หน้า

ภาคผนวก จ หนังสืออนุมัติต่าง ๆ	131
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการวิจัย	139
ประวัติผู้วิจัย	144

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 1	10
2 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 4	11
3 รูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตาราง	37
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และระยะเวลา	58
5 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design	63
6 คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	71
7 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	74
8 ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	75
9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนทดสอบทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมชุมนุม	76
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของกิจกรรมชุมนุมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมชุมนุม	77

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย	56
----------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่

หน้า

1	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	116
2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	118
3	ความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน แต่ละข้อกับผลคาดหวังการเรียนรู้โดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ	120
4	ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน	121
5	ความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	122
6	ค่าอำนาจจำแนก (r_c) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	123
7	ตารางคะแนนการทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน	125

สารบัญภาคผนวก

ภาคผนวกที่	หน้า
1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	140
2 การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม ..	141
3 ทดสอบการอ่านพยัญชนะ และสระ ในภาษาจีน	142
4 การเล่นเกมคำศัพท์ห้าดาว	143

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนให้เข้มแข็ง นอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การสร้างเสริมสมรรถนะและความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่สองโดยเฉพาะภาษาจีน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง มีผู้ใช้มากเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันในเวทีโลก โดยให้หน่วยงาน และบุคลากรทุกภาคส่วนได้รับหน้าที่ถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน และร่วมมือกันดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้บรรลุเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2557 : 1)

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ หากเด็กไม่สามารถอ่านหนังสือได้ จะทำให้การเรียนสาระต่าง ๆ มีปัญหาไปด้วย ทักษะในการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของเรออย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอนให้ทุกคนสามารถอ่านออกได้ (วัชร พิมพ์ศรี. 2551 : 6) การอ่านยังเป็นทักษะภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคน เพราะในชีวิตประจำวันของคนเราการอ่านเป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันได้ถูกต้อง ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน กล่าวคือต้องอ่านได้ถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครุกีอผู้ที่มีส่วนสำคัญในการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน ดังหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ให้มีการส่งเสริมการอ่านอย่างต่อเนื่อง เช่น ภาษาจีน ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นต่อการสื่อสารในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 42)

สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ปี 2556 มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านภาษาอีนที่อ่านออกเสียงพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และไม่สามารถสื่อสารภาษาอีนออกมาได้ถูกต้อง ด้วยข้อบ่งคือ 1) อักษร d และ t นักเรียนมักสับสนกับการใช้อักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งที่จริงแล้วอักษร d = ด แล้วอักษร t = ท 2) อักษร b และ p นักเรียนมักสับสนกับการใช้อักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งที่จริงแล้วอักษร b = บ ล่าวน p = พ 3) เสียงพยัญชนะ h คล้ายกับเสียง / ห / ในภาษาไทย แต่ไม่ใช่เสียงที่เดียว เสียง h ในภาษาอีนโคนลีนจะถือว่า / ห / ในภาษาไทย หากไม่ออกเสียงว่า เหอ แต่ออกเสียงว่า ho เสียงนี้เป็นปัญหาสำหรับผู้ที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่เป็นอย่างมาก เพราะโดยปกติภาษาอีสานจะออกเสียง / ห / เป็นเสียงนาสิก เมื่อออกเสียง h ในภาษาอีนก็จะออกเสียงขึ้นจนถูก ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านภาษาอีน อาจเนื่องจากนักเรียนขาดความสนใจ การอ่านภาษาอีนเป็นสิ่งที่ยากต่อการออกเสียง การใช้กิจกรรมในการส่งเสริมการอ่านไม่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้วิจัยพึงเลื่อนหันความจำเป็นที่จะวิจัยการเรียนการสอนวิชาภาษาอีน เพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านภาษาอีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

การให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ได้แสดงออกตามความต้องการของร่างกายจะทำให้เด็กมีความสนใจในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของเด็กดีขึ้น เกมเป็นเครื่องมือที่สร้างความสนใจ บูรณาการให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น การเล่นเกมทำให้เด็กมุ่งที่จะทำกิจกรรมจนถึงว่าตอนกำลังเรียนอยู่ ขณะที่เล่นเกมนั้นตนก็ได้ใช้การอ่านไปด้วยซึ่งการอ่านจะช่วยให้นักเรียนอ่านคล่องแคล่ว และเกมจะช่วยสร้างบรรยายกาคในการเรียนสามารถใช้ประกอบการสอนได้ (เยาวพา เตชะคุปต์. 2542 : 56)

สำหรับการสอนเกมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สามารถจูงใจให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจโดยที่ครูไม่ต้องบังคับและนักเรียนก็ได้ความรู้โดยที่ไม่รู้สึกตัว นอกจากนั้นเกมจะช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักคิดตัดสินใจด้วยตนเอง เกมทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน เร้าความสนใจและปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ นอกเหนือนี้ ศุภิศรีพรหม (2546 : 74) ยังกล่าวไว้ว่านักเรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีเรียนปันเล่น (ถานันดร

สุวรรณรัตน์. 2550 : 35) จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมนี้ ความสำคัญอย่างยิ่งกับเด็กที่กำลังเริ่มฝึกอ่านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของการศึกษาในระดับประถมศึกษา

จากหลักการและสภาพปัจจุบันที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุของ ปัจจุบัน พบร่วมกับ ปัจจุบันที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มี หลายประการ ได้แก่ นักเรียนบางคน ไม่ให้ความสำคัญของการเรียนภาษาจีน นอกจากจะ แก้ปัญหา ที่ตัวนักเรียนแล้ว กลวิธีการสอนของผู้สอนมีส่วนที่สำคัญมากที่จะช่วยแก้ไข การ อ่าน การสอนแบบเดิมทำให้ผู้เรียนเบื่อและไม่สนใจการเรียน การใช้เกมเพื่อฝึกการอ่าน ภาษาจีนจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถเร้าความสนใจผู้เรียนให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ต่อการเรียน เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า เกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น การแก้ปัญหา การอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่นี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กิจกรรมเกม เพื่อให้หัวข้อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหานี้ในการอ่านภาษาจีน เพื่อช่วยให้นักเรียนจำตัวอักษร ได้ อย่างแม่นยำ ไม่สับสน ซึ่งคาดว่าจะได้ผลดี เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะ แก่ ครูผู้สอนนักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านภาษาจีน และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้ เหมาะสมกับศักยภาพของตน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาอื่น ๆ ได้

คำาถามการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีคำาถามการวิจัยดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบกับกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนที่เรียน โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรม
3. ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้ประกอบกับก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไร
4. ความพึงพอใจของนักเรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับก่อนเรียนอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุมที่มีประสิทธิภาพ 75/75
2. เพื่อศึกษาค่าคัดชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมชุมนุม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมชุมนุมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมชุมนุมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุม

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมมีทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาจีน ด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความพึงพอใจของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาจีน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

4. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เกม หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ซึ่งเป็นเกมที่มีลักษณะการเล่นเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พำนารถไฟฟ้า ฯ คำศัพท์ห้าดาว และສลากมีลุ้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในขณะที่เรียน หรือหลังจากการเล่นเกม ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

2. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน หมายถึง กระบวนการอ่านของนักเรียนชุมนุมภาษาจีนให้ตรงกับสำเนียงภาษาจีนการใช้วรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้แก่ การอ่านสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และการแต่งประโภคภาษาจีนของนักเรียนชุมนุมภาษาจีน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม หมายถึง รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรม ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พำนารถไฟฟ้า ฯ คำศัพท์ห้าดาว และສลากมีลุ้น ซึ่งแยกเป็นรายแผน

4. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจของนักเรียนในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัดได้โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

6. ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน 75/75 หมายถึง เกณฑ์คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

75 (E_1) ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้ ซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมด

75 (E_2) ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำได้จากแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียน ซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน ได้รับความรู้ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ประกอบเกมและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนอย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในด้านภาษาต่างประเทศต่อไป
3. โรงเรียนสามารถนำสารสนเทศจากการวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบายการบริหาร วิชาการเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความรู้ของนักเรียนด้านภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยได้ดำเนินการนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ทักษะการอ่าน
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเนื่อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจในการเรียนรู้
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 190 - 208) ได้จัดทำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสรุปสาระสำคัญไว้ดังนี้

1. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดครอบ โครงสร้างเวลาเรียนโดยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง

2. สาระ (Strands)

สาระ (Strands) คือ กรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content Area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบซึ่งแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและควรได้รับการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าจะแยกสอนที่ละสาระ

สาระที่กำหนดไว้สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ใน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมดจึงควรได้นำไปสอนในทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถูกพอสมพอกสามเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้านพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตาม ความต้องการของกระบวนการเรียนรู้นี้นำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับสูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระคือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึงความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงแค่ การจดจำคำพิพากษาและรูปประโยคในภาษาต้นเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่องขึ้น ใจวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ ในสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การ รับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการทำให้นักเรียนตระหนักรถึงทัศนะของชาติ อื่น ๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์รูปแบบพฤติกรรมและเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของ ชาติอื่นที่มีต่อสังคมของชาวต่างด้าว 3 ส่วนคือแนวคิด (Perspectives) การ ปฏิบัติ (Practices) และผลิตผล (Products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิดด้าน วัฒนธรรมนักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชาติอื่น

สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ กลุ่ม สาระ การเรียนรู้ อื่น (Connections) หมายถึงนักเรียนมีประสบการณ์เดิมของตนเองอยู่แล้วเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นเป็นแหล่งความรู้ที่มีค่าการเรียนรู้ โยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจะช่วยเสริมความรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับ ชุมชน และ โลก (Communities) หมายถึง การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียนมาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. คุณภาพของผู้เรียน

เป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรกัลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน การพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายโดยกำหนดเป็นกรอบองค์ความรู้ทักษะ/ กระบวนการคุณธรรมจริยธรรมไว้เป็นช่วงชั้นและเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี แล้ว จะมีความรู้ความสามารถขั้นต่าง ๆ ตามสาระการเรียนรู้พื้นฐานดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และอ่านออกเสียงประโภคข้อความนิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านเลือก/ ระบุประโภคและข้อความตรงตามความหมายของัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่านออก ใจความสำคัญและตอบคำตามจากการฟังและอ่านบทสนทนานิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่าพูด/ เก็บโน๊ตอับในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้คำสั่งคำขอร้องคำขออนุญาตและให้คำแนะนำพูด/ เก็บโน๊ตแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเก็บโน๊ตและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อครอบครัวและเพื่อง ใกล้ตัวพูด/เก็บโน๊ตแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบพูด/เก็บโน๊ตให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเก็บโน๊ตแผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่านพูด/เก็บโน๊ตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรมใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วัน สำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจของความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโภคนิดต่าง ๆ การ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโภคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทยเบริญเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของ เจ้าของภาษา กับของไทย

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกัลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นคืนคว้ารวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกัลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอคุ้ม การพูด/ การเขียน

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและ

รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียนสิ่งแวดล้อมอาหารเครื่องดื่มเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขายและลงพื้นที่ภาคภัยในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยชน์เดียวและประโยชน์ผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

สาระการเรียนรู้ภาษาจีน

สาระที่ 1 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 1

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	เจตคติ
- พูดโต้ตอบด้วยคำพูดสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาระหว่างนักเรียนที่ใช้ในการทักทาย 你好、 谢谢、 不客气、 对不起、 没关系 再见 老师教我们读。 我和同学玩。	- การฟัง - การพูด	การฟังภาษาจีน การพูดสื่อสารด้วยภาษาจีน
- ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน 上课、 下课、 安、 画画、 写字	- การฟัง	การฟังภาษาจีน
- บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ จำนวน และประโยชน์ที่ใช้บอกความต้องการ 早上起来要刷牙 我要去洗手间	- การฟัง - การพูด	การฟังภาษาจีน การพูดสื่อสารด้วยภาษาจีน

สาระที่ 4 ภาษาถือความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม)

ตารางที่ 2 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 4

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	ความรู้
- ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	ใช้ภาษาจีนในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ เช่น สัตว์ในเนื้อหาในบทเรียนที่เรียน	- การอ่าน - การเขียน	การอ่านภาษาจีน การเขียนด้วยภาษาจีน

โดยสรุปสาระการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า ผู้วิจัยจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน เป็นการส่งเสริมกระบวนการอ่านให้ตรงกับสำเนียงภาษาจีนการใช้วารณญูกติให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้แก่ การอ่านสาระ พยัญชนะ การแต่งประโยคภาษาจีนของนักเรียน ชุมนุมภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านภาษาจีน ได้อย่างถูกต้องตามอักษรและไวยากรณ์ในภาษาจีน

4. การวัดและประเมินผล

4.1 หลักการในการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะขั้นพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่ง เป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อนประเมินเพื่อนผู้ปกครองร่วมประเมินในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ้อมเสริมการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใดเมื่อสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใดนอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วยทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาคผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนออกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใดรวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยชี้ส่วนมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอนนอกสถานศึกษานี้ยังได้จากการตรวจสอบบททวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้น

นักเรียนศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเพียบเคียงคุณภาพ การศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

4.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

4.2.1 การตัดสินการให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1) การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้การอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นผู้สอนต้องคำนึงถึง การพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักและต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียนรวมทั้งสอนช่วงเตรียมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพระดับ ประเมินศึกษา

(1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน

ทั้งหมด

(2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่

สถานศึกษากำหนด

(3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

(4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

2) การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประเมินศึกษาในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบ ตัวเลขระบบตัวอักษรระบบร้อยละและระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานการประเมิน การ อ่านคิดวิเคราะห์และเขียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับผลการประเมินเป็นดี เยี่ยมดีและผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดและให้ผลการเข้าร่วม กิจกรรมเป็นผ่านและไม่ผ่าน

3) การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งการรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตราฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

4.2.2 เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประดิษฐ์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกณฑ์การจบระดับประดิษฐ์ระดับมัธยมศึกษา

- 1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด
- 2) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 3) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

การประเมินทักษะการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 134 - 135) ได้เสนอเทคนิคแนวทางการประเมินผลทางภาษาทักษะการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สองจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว
2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์วารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลา ไฟ จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมการทดสอบทักษะอ่านจำแนก ได้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสมที่เป็นงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสารรายงานต่าง ๆ ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบาย วิธีการจากแผ่นพับ คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคลบทคัดจากหนังสือวิชาการ จดหมาย ภาพชุดพร้อมกับคำบรรยายภาพ หรือภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ

2.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนับสนุนตอบผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและอภิปัญญาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษาฯมาใช้ร่วมกับความสามารถเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่รับ ได้ด้วยการเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้โดยลูกศร ลากเส้น คาดภาพขีดเส้นใต้ จับคู่ เรียงลำดับข้อความใหม่หรือเติมคำ หรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสม ได้ใจความฯลฯ

ญปุทธ กรวังสวัสดิ์ (2549 : 189 - 190) ได้เสนอถักยัณการประเมินทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. การประเมินความรู้ด้านคำศัพท์

5 = รู้คำศัพท์ทั้งหมด

4 = รู้คำศัพท์เกือบทั้งหมดและคำที่ไม่รู้ก็ไม่มีผลต่อความเข้าใจบทอ่าน

3 = ไม่รู้ความหมายคำสำคัญบางคำที่มีผลต่อความเข้าใจบทอ่าน

2 = ไม่รู้คำศัพท์มากจึงไม่ค่อยเข้าใจบทอ่าน

1 = แทบไม่รู้คำศัพท์จึงเข้าใจบทอ่านน้อยมาก

2. จำเครื่องหมายเชื่อมข้อความ การประดิษฐ์ต่อเรื่องและความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของผู้เขียน เช่น ให้ผู้เรียนอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ อ่านเพื่อย่อความ การใช้พจนานุกรมการอ่านจดหมายที่เขียนด้วยลายมือ

โดยสรุป การอ่านภาษาจีน เป็นกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อ่านข้อความ ที่มีความยาวตามความเหมาะสม ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา ซึ่งผลจากการดำเนินการดังกล่าวผู้เรียนจะมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

กระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอนวิชีสอนและแนวคิดทฤษฎีซึ่งเป็นที่มาของวิชีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามระดับชั้นวิชีสอน นางวิชีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่นานบางวิชีถูกนำมาใช้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เสื่อมความนิยมไป การที่วิชีสอนแต่ละวิชีไม่ได้รับความนิยมต่อเนื่องมิใช่ เพราะความล้มเหลวในการปฏิบัติ เท่านั้นแต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาด้านภาษาศาสตร์และด้านการศึกษาด้วยแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาด้านภาษาศาสตร์ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทางที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัยต่าง ๆ ของนักปรัชญาณักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวทางที่ได้พัฒนาไป ให้หลากหลายรูปแบบตามยุคสมัยจนถึงแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่มีลักษณะเด่นชัดคือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Center) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวทางสอนเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติมีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาใน การสื่อความหมายโดยมีป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคมดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มากและมีทักษะในการตรวจสอบความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2530 : 584-588) ให้แนวทางในการสร้างเจตคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษากับผู้เรียนดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาต่างประเทศโดยการยกตัวอย่างถึงที่ใกล้ตัวซึ่งพบเห็นอยู่เป็นประจำ เช่น ป้ายสินค้าประเภทอาหารเครื่องดื่มยาการรักษา โรคและเครื่องใช้นานาชนิด
2. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน
 - 2.1 จัดกิจกรรมการเรียนให้สนุกสนาน
 - 2.2 ความยากง่ายของบทเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
 - 2.3 วิธีการนำเสนอสู่บทเรียนง่ายและดึงดูดความสนใจ
 - 2.4 เด็กเกิดความมั่นใจและมีกำลังใจโดยครูแสดงความชื่นชมเมื่อเด็กทำกิจกรรมได้สำเร็จ

2.5 เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และใช้เหตุผลในการทำกิจกรรมทางภาษา เช่น อ่านหรือฟังปริศนาแล้วหาคำตอบ

2.6 ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไปนั้นสามารถใช้ได้จริง โดยครูสร้างสถานการณ์ให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษา

2.7 หากโอกาสให้เด็กได้แสดงออกในแต่ละชั่วโมงซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสามารถของตน

ดวงเดือน แสงชัย (2539 : 3-5) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนภาษาต่างประเทศด้วย ประมาณศึกษาดังนี้

1. สร้างความคุ้นเคยและบรรยายภาพที่เป็นมิตรระหว่างครุกับนักเรียนให้เด็กนี หัศนศติที่ดีต่อการเรียนเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสนทนากับเด็กมองเห็นภาษาต่างประเทศเป็น วิชาที่มีประโยชน์เรียนไม่ยากพยานมสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ให้เด็กเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวันของทุก ๆ คนชั่วโมงแรกถือว่ามี ความสำคัญมากผู้เรียนจะต้องมีความประทับใจที่ดีต่อครุการดำเนินการสอนต่อไปจึงจะราบรื่น

2. เด็กในวัย 9-12 ขวบ มีสมาร์ตโฟน ในช่วงสั้น ๆ ขอบกระโดยดี ตลอดเดือน เคลื่อนไหว ร่างกายดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนจึงควรมีกิจกรรมให้เด็กได้เคลื่อนไหวและแสดงออกมาก ๆ เพื่อให้รับกับธรรมชาติของเด็ก

3. เด็กเลือกชนิดการแบ่งขั้นจึงควรมีการแบ่งกลุ่มแบบคละเด็กเก่งปานกลาง และ อ่อนให้เท่า ๆ กันในทุก ๆ กลุ่มอาจให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มและใช้รูปภาพเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม

4. ครุทำความรู้จักกับนักเรียนแต่ละคนให้เร็วที่สุดพยานมจำชื่อให้ได้ทุกคนเรียนรู้ ความสามารถพิเศษของแต่ละคน

5. ครุควรกล่าวคำชมเชยเด็กทุกโอกาสด้วยความจริงใจ มีการเสริมกำลังใจให้เด็กใน ทางบวกเมื่อเด็กทำสิ่งใดสำเร็จแม้แต่เรื่องเล็ก ๆ พยานมไม่ใช้การลงโทษหากไม่จำเป็นจริง ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกชอบวิชานี้และชอบครุผู้สอนการชุมชนเชยการทำหั้งพูดชุมในขณะ เรียนและลงในสมุดทำงานของนักเรียนพยานมให้เด็กเกิดความภูมิใจในตนเองแล้วแรงจูงใจ ตามมา ergo โดยอัตโนมัติ

6. หากต้องติดตெียนหรือลงโทษไม่ควรดูรุนแรงหรือทำร้ายร่างกายโดยเฉพาะกับเด็ก ที่เรียนอ่อนเพราะจะเกิดปมด้อยครุพูดให้กำลังใจ เช่น “เอ้าไว้คราวหน้าพยานมใหม่” หรือ “หนูลองไปฝึกเพิ่มเติมมาอีกนะ”

7. ในการเรียกตอบคำ答 หรือร่วมกิจกรรมครูไม่ควรเรียกเจาะจงแต่เด็กอ่อนและ
ละเลยเด็กเก่งควรเรียกอย่างทั่วถึงให้โอกาสทุกคนได้แสดงออกไม่ให้มีนักเรียนคนใดรู้สึกว่า
ตนถูก忽 ทึ้ง

8. การสอนเนื้อหาใหม่ครูควรเรียกเด็กเก่งตอบก่อนเพื่อให้เด็กอ่อนได้ทบทวนช้า
ให้เกิดความมั่นใจและนึกอย่างจะตอบเองบ้าง

9. การถามครูควรตามก่อนถึงจะเรียกชื่อเพื่อให้เด็กทุกคนตั้งใจฟังและคิดคำตอบ
เต็ยมไว้หากครูจำชื่อนักเรียน ให้ไม่หมดให้เรียกเลขประจำตัวเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าชั่วคราว

10. หากมีเด็กเรียนอ่อนมาก ๆ อยู่ในห้องครูไม่ควรเสียเวลาคืนคำตอบหรือบ่นว่า
จนทำให้เสียเวลาเด็กอื่น ๆ และทำลายบรรยากาศครูควรนัดเดือนนั้นมาฝึกนอกเวลา

11. ครูภาษาที่ดีต้องเข้าใจธรรมชาติความแตกต่างของคนไม่ใช้คำพูดหรือสีหน้า
เป็นหน่วยเด็กอ่อนตรงข้ามต้องพยายามเสริมสร้างกำลังใจแก่เด็ก

12. ถ้าครูไม่มีเวลาช่วยเหลือเด็กอ่อนครูควรใช้วิธี “เพื่อนช่วยเพื่อน” คือเด็กเก่ง
ช่วยเหลือเด็กอ่อนแต่ควรระวังจะสร้างภาระให้เด็กเก่งเกินไป

13. การสอนเด็กเลือกการเน้นการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าสอนคำศัพท์ยาก ๆ

14. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมไม่ควรใช้เวลานานเกิน 15 นาที เพราะธรรมชาติเด็กเป็น
เร็วมีสมรรถภาพดังนั้นถ้าสอน 1 ชั่วโมงควรเตรียมกิจกรรมไว้ประมาณ 4-5 กิจกรรม

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว สรุปหลักการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนเรียน ได้ว่า
ชั่วโมงเริ่มแรกของการสอนครูควรสร้างความคุ้นเคยและบรรยายศาสต์ที่ดีทำให้ผู้เรียนเกิด
ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาต่างประเทศครูผู้สอนจะต้องทำการรู้จักกับผู้เรียนให้เร็วที่สุดจะ
ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนสำหรับการจัดบทเรียนต้องเหมาะสมกับ
ความสามารถของเด็กแต่ละระดับนี้เรียนควรเริ่มจากง่ายไปยากและควรเน้นการฝึกออกเสียง
มากกว่าการเน้นคำศัพท์ที่ยาก ๆ กิจกรรมต้องสอดคล้องกับธรรมชาติเด็กซึ่งจะทำให้เด็กเกิด
ความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสุขกับการเรียน สำหรับการวิจัยนี้ได้ใช้การสอน
ภาษาต่างประเทศมาสอน ใช้สอนภาษาจีนในกิจกรรมชุมนุมโดยมีหลักการสอนที่เน้นการอ่าน
ภาษาจีนเกี่ยวกับการใช้สระ วรรณยุกต์ และการแต่งประโยค โดยใช้กิจกรรมประกอบเกม

ทักษะการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคน ในยุค

ปัจจุบันยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลง เจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และคุณภาพการอ่านของนักเรียนย่อมมีผลกระทบตึงคุณภาพของการจัดการศึกษาการอ่านมีความหมายหลายนัย นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 7) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมารูปความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถจำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

บันลือ พฤกษะวน (2538 : 2) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมารูปความคิดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายโอนความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ

ด้าน เช่น การสังเกต จำรูปคำ

แม่นมาส ชาลิต (2544 : 3) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการรับสาร ซึ่งแสดงด้วยลักษณะที่เรียบง่ายไว้เป็นลายลักษณ์ (ภาพรหัสแผนภูมิ) และอักษร โดยใช้วิธีสำหรับรับสารที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร คือ ตา

วรรณ โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมารูปความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

วินลรัตน์ สุนทรโจน์ (2544 : 29) กล่าวว่า การอ่าน เป็นรูปแบบของการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองบนกระดาษที่เป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคนและผู้อ่านพยายามเข้าใจความหมายของผู้เขียนไว้

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองในการเปลี่ยนความหมาย สัญลักษณ์ โดยใช้ประสบการณ์ผู้อ่านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมือ สายตาในการรับรู้ข้อมูล เพื่อใช้สื่อหรือรับรู้ ความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งต่อชีวิตของคนเรา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ทั้งปวง นักศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 188) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษา หาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ

กรมวิชาการ (2546 : 7) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คณมีความคิด และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้าน จิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบที่อ่าน และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

วรรณ โสมประยูร (2537 : 121) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง พูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพ
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการทำงานที่ตนเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและ ประสบความสำเร็จได้
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคมช่วยให้มีชื่อเสียงและเกียรติยศ
5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยเสริมให้บุคคล ได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง
6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน เป็นต้น ช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน ได้เป็นอย่างดี
7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปารักษ์ ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญทางวรรณคดี ฯลฯ ช่วยให้อนุชนรู้จักมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยจากคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุก ๆ คน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ทั้งปวง เพื่อนำมาความสำเร็จในการดำรงชีวิตดุจมุ่งหมายของการอ่านการอ่าน ของแต่ละบุคคล ย่อมมีชุดมุ่งหมายแตกต่างกัน จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงชุดมุ่งหมาย ของการอ่านไว้ดังนี้

ศรีรัตน์ เจิงกิ่นจันทร์ (2536 : 8) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของคนเองของงานขายของเขต
ออกไปจากที่มืออยู่เดิม เพื่อให้เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจตนเอง รู้ทันต่อความก้าวหน้าต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิดกว้างวางแผนมากขึ้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือความบันเทิง เช่น การอ่านหนังสือหรือสิ่ง
ตีพิมพ์ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก

4. อ่านเพื่อขอร้องไว้ บางครั้งชีวิตของคนเราพบปัญหาและเกิดความท้อใจ หาก
ได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับบุคคลที่พันฝ่าอุปสรรคชีวิตจนประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้ที่หมดหวัง
ในชีวิตมีกำลังใจได้ขึ้น

5. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เช่น หนังสือแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อ
สร้างบุคลิกภาพ การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ

สนิท ตึงทวี (2538 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ

2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้ของคนเห็น

3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง

4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า

5. อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม

6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2536 : 21) กล่าวไว้ว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมาย

หลัก 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง

2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อทำเป็น) อ่านเพื่อศึกษาและ
ค้นคว้า (เพื่อคิดเป็น)

วรณี โสมประยูร (2537 : 127) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความอ่านสาร

คดี

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี

3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัว

ต่าง ๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวรรณ
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีเสียงหมายความกับเนื้อเรื่องและเห็นอกนักพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายของการอ่านแตกต่างกันไป เช่น อ่านเพื่อการค้นคว้า อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความรู้เพิ่มทันต่อเหตุการณ์ของโลกปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม

1. ความหมายของเกม

ประภากร โลหองคำ และคนอื่น ๆ (2542 : 57) ให้ความหมายไว้ว่า เกมหรือการเล่น เป็นสถานการณ์ในการสอนอย่างหนึ่งที่กำหนดโดยการเล่นกำหนดกระบวนการเล่นเพื่อให้ผู้เล่นได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ มีความสนุกสนานและในขณะเดียวกันก็จะนำเสนอเรื่องราวตามมาไป วิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อไป การเล่นเกม

ลักษณะวัลย์ กัณฑุวรรณ (2547 : 6) กล่าวว่า เกมคือการเล่นใด ๆ ที่ผู้เล่นจะต้องเล่น ตามกติกาที่กำหนดไว้ซึ่งเกมอาจมีการแบ่งขั้นแพ้ชนะหรือไม่มีการแบ่งขั้นก็ได้แต่จะต้องมี กติกาและมีประเมินผลความสำเร็จของการเล่นเกมแต่ละครั้ง

สุรังค์ สากร (2547 : 142) กล่าวว่า เกมหมายถึงกิจกรรมการเล่นที่กติกาและ กติกาที่ผู้เล่นเกมต้องปฏิบัติตาม เมื่อสิ้นสุดการเล่นจะมีการประเมินความสำเร็จตามกฎเกณฑ์ หรือกติกาหรืออาจตัดสินแพ้-ชนะการเล่นเกมอาจเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ อาจมีอุปกรณ์ หรือไม่มีก็ได้

กรณี คุรุรัตนะ (2545 : 109) กล่าวว่าเกมเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสอนนั้นเริ่มนีบทบาทแล้วซึ่งนักการศึกษาได้ดัดแปลงมาเรื่อย ๆ ซึ่งอาจเริ่มมาจาก การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของเกมไว้ดังนี้

วี. เกี้ยสกุล (2540 : 72) เกมหมายถึงกิจกรรมที่สนุกสนานมีกฏกติกา กิจกรรมที่เล่นทั้งเกมเงียบ (Quiet Games) และเกมที่ใช้ความว่องไว (Active Games) มีทั้งเกมที่เล่นคนเดียว สองคนหรือเล่นเป็นกลุ่มบางเกมเล่นเพื่อความสนุกสนานเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดบางเกม กระตุ้นการทำงานของร่างกายและสมองบางเกมฝึกทักษะบางส่วนของร่างกายและจิตใจเป็นพิเศษ

เตือนใจ เคลิมกิจ (2545 : 15) ให้ความหมายเกมภาษาคือกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ (Task Based) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการนำไปสู่เป้าหมายกติกาของเกมจะเป็นตัวกำหนดกระบวนการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน

อุวิทย์ นูลคำ และอรหัย นูลคำ (2546 : 90-91) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมว่าคือกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นเกมที่มีกฎเกณฑ์ติดตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงร่วมกันที่ไม่บ่งบอกผลลัพธ์ช้อนทำให้เกิดความสนุกสนานร่าเริงเป็นการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาความคิดเริ่มสร้างสรรค์มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยมีการนำเนื้อหาข้อมูลของเกมพฤติกรรมการเล่นวิธีการเล่นและผลการเล่นมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปผลการเรียนรู้

ฉุวินล ตันปิติ (2546 : 13) กล่าวว่าเกมหมายถึงกิจกรรมการเล่นที่มีลักษณะการแข่งขัน โดยผู้เล่นจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และกติกาตามที่วางเอาไว้ผู้เล่นอาจมีตั้งแต่หนึ่งคนสองคนหรือเป็นทีมซึ่งเกมถือว่าเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีการประเมินความสำเร็จของผู้เล่นไปในตัวจะช่วยให้ผู้เล่นเกิดความกระตือรือร้นฝึกสติปัญญาและไหวพริบ

กรรมการ สุขเกนม (2549 : 28) กล่าวว่าเกมเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎกติกาที่ไม่บ่งบอกชัยชนะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานมีวัตถุประสงค์ในการเล่นและส่งเสริมให้เกิดทักษะต่าง ๆ

สรุปได้ว่า เกม หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่กำหนดขึ้น โดยมีจุดหมายมีกฎเกณฑ์มีกติกาจัดอยู่ในรูปการแข่งขันระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญาอีกทั้งยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย

2. จุดมุ่งหมายของการใช้เกมประกอบการสอน

ในการนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการ

ใช้เกมนั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดดังนี้

ฤกษยา แสงเดช (2545 : 181) เสนอแนวคิดว่าจุดมุ่งหมายของเกมฝึกภาษา มีดังนี้

1. เพื่อเป็นการเร้าความสนใจให้ผู้เรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
2. เพื่อช่วยย้ำถึงที่เรียนไปแล้วทั้งในด้านคำศัพท์รูปแบบประโยคและการออก

เสียง

3. เพื่อช่วยจัดจุดอ่อนในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วยการนำถึงที่เป็นปัญหา

นำมาแก้ไขให้เสร็จสิ้น

4. เพื่อช่วยความจำไวในการคิดการทำความเข้าใจการปฏิบัติตามคำสั่งและ
การใช้ภาษาอย่างอัตโนมัติ

5. เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่าเป็นวิชาที่สนุกน่าสนใจ
และมีชีวิตชีวา

ฤกษย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 90-91) ได้เสนอว่า

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยความสนุกสนานและท้าทาย
ความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเองทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง

2. เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะและเทคนิคต่าง ๆ การมีส่วนร่วมใน
การเรียนรู้มีโอกาสแตกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

สรุปได้ว่า การใช้เกมประกอบการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านให้รู้จัก
การปฏิบัติตามกฎกติกาส่างเสริมความคิดหรือเริ่มสร้างสรรค์ส่างเสริมลักษณะการเป็นผู้นำและการ
ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคีสร้างเสริมคุณธรรมด้านจิตใจความมีน้ำใจเป็นนักกีฬามีความ
สนุกสนานร่าเริงและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ประเภทของเกมประกอบการสอน

เรืองศักดิ์ อัมม ไฟพันธ์ (2536 : 32) ได้จัดประเภทของเกมออกเป็น 7 กลุ่มคือ

1. Number Games เป็นเกมที่เสริมความรู้ฝึกความจำตลอดจนปฎิภัณฑ์และ
ความเร็วในการคิดเกี่ยวกับตัวเลขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เล่น

2. Vocabulary Games เป็นเกมที่มุ่งทดสอบความจำและความรู้เดิมที่ผู้เล่นเคยมี
ประสบการณ์ทางด้านภาษา มาทั้งในด้านการออกเสียงการสะกดคำภาษาไทยและ Part of
Speeches นอกจากนี้ยังเป็นการเรียนรู้ศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอีกด้วย

3. Structure Games โดยปกติการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของภาษาเป็นเรื่องที่หนักน่าเบื่อมาก การฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดขึ้น ได้การจัดเกมเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาจะต้องเป็นเกมที่ล็อกอาการดังกล่าวของผู้เรียน ได้

4. Spelling Games เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้การเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้มีเป็นจำนวนมาก เกมนี้จะช่วยเสริมความสามารถในการจำคำศัพท์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

5. Conversation Games เกมนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทางด้าน Information and Communication โดยเน้นในด้านการสรุปเนื้อหาที่เข้าใจชัดเจนระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

6. Writing Games เกมในกลุ่มนี้จะรวมเอาเกมในกิจกรรมอื่น ๆ มาช่วยเสริมทักษะทางการเขียนเพื่อช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เล่นเกมให้ง่ายขึ้น

7. Miscellaneous Games เป็นกิจกรรมที่จัดสำหรับผู้เล่นเพื่อความสนุกสนาน และเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ภาษาผู้สอนสามารถประยุกต์เข้ากับกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงละคร การต่อว่าที่ เป็นต้น

เตือนไว้ เคลิมกิจ (2545 : 32-34) ได้แบ่งประเภทของเกมไว้ดังนี้

1. เกมที่มีการเคลื่อนไหว (Movement Games)

2. เกมที่ใช้บัตร (Card Games)

3. เกมที่ใช้กระดาษ (Board Games)

4. เกมลูกรเต้า

5. เกมวาดภาพ

6. เกมการเดา

7. เกมบทบาทสมมุติ

8. เกมเกี่ยวกับการร้องเพลงการพูดให้จังหวะ

9. เกมที่เล่นเป็นทีม

10. เกมคำศัพท์

จากประเภทของเกมการสอนที่เสนอมาข้างต้นผู้วิจัยได้เลือกเอาเกมคำศัพท์ มาใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านภาษาจีนเนื่องจากเป็นเกมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์และการสะกดคำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกมที่ใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ 5 เกม ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พากำ รถไฟฟ้า คำศัพท์ห้าดาว และสลากกินแบ่ง

4. ขั้นตอนในการใช้เกมเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นิตยา สุวรรณศรี (2539 : 19-20) แนะนำขั้นตอนการสอนด้วยเกมให้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. เตรียมตัวให้พร้อมในการเล่นเกมรวมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเตรียมคำพูดที่จะพูดก่อนหรือระหว่างเล่นเกม

2. ก่อนแนะนำเกมควรถามความสนใจของนักเรียนด้วย

3. อย่าให้เกมตอนเริ่มต้นช้า ไม่งาจใช้เกมตอกคลังหรือตอนท้ายเมื่อนักเรียนต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ

4. บอกวิธีเล่นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเล่น โดยอาจทดลองสักเล็กน้อย

5. ครูเป็นผู้ดูแลและแนะนำด้วยตนเองและถ้าจะแนะนำอะไรควรยืนอยู่หน้าห้อง

6. ควรรักษากฎเกณฑ์ในการเล่นเกมอย่างเคร่งครัด

7. ควรมีการควบคุมแม่ช่วงการเล่นจะเปิดโอกาสให้นักเรียนสนุกแต่ก็ต้องคำนึงถึงความมีวินัย

8. สังเกตอาการปัจจัยของนักเรียนขณะเล่นเกมมองข้ามข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ เสียจะทำให้การเรียนมีความสุขมากขึ้น

9. ใน การเล่นเกมเป็นทีมควรให้จำนวนคนแต่ละทีมเท่ากันและความสามารถใกล้เคียงกันเพื่อป้องกันนักเรียนอ่อนจะอายเมื่อทำผิดและทำให้เกิดตื่นเต้นมากขึ้นด้วย

10. เกมควรมีการยืดหยุ่นได้ เพราะแต่ละเกมอาจไม่เหมาะสมกับผู้เล่นทุกกลุ่ม

11. อย่าใช้เวลาเล่นนานเกินไปและเกมแต่ละเกมอย่านานมาเล่นบ่อย

ทิศนา แขนมณี (2547 : 81) ได้สรุปขั้นตอนในการสอนด้วยเกมดังนี้

1. ผู้สอนนำเสนอเกมชี้แจงวิธีการเล่นและกติกาการเล่น

2. ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา

3. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน

4. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. ประโยชน์ของเกมในการสอนภาษา

กัญจนा จันทะดวง (2543 : 72) สรุปประโยชน์ของการใช้เกมประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้ทบทวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ไวยากรณ์และอื่น ๆ ได้
 2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
 3. ผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้ภาษาอ่าย่างธรรมชาติ
 4. ฝึกให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา
 5. ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ทันที
- เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2545 : 3-4) ได้สรุปถึงประโยชน์ของเกมไว้ดังนี้
1. ช่วยทำให้ผู้สอนทำให้เนื้อหากระจაงจ่ายต่อการเข้าใจ
 2. ช่วยเพิ่มสมรรถภาพการสอนของครู
 3. ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละช่วงได้โดยสังเกตจากการตอบคำถามหรือการร่วมแสดงออกในกิจกรรมของเด็กนักเรียน
 4. เกมช่วยเร้าความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน
 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน
- อ่อน
6. สามารถปรับใช้ได้กับทุกเพศและทุกวัย
 7. บางเกมใช้ได้กับรายบุคคลรายกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน
 8. เกมช่วยลดความเบื่อของเนื้อหาลงได้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานอย่างร่วมและกล้าแสดงออก
 9. เกมช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทุกเรื่องทั้งในการฟังพูดอ่านเขียนและสามารถใช้ในลำดับขั้นการสอนได้ทุกขั้นตอน
 10. ใช้เกมได้ในหลายสถานการณ์ เช่นห้องเรียนชั้นเรียนภาษาอังกฤษงานสังสรรค์ การบ้านและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นต้น

พิศาล แรมมณี (2547 : 85) สรุปข้อดีของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงผู้เรียนได้รับความสนุกสนานและการเรียนรู้จาก การเล่น
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเองทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายและอยู่คงทน

3. เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยเร่งมากขยะสอนและผู้เรียนชอบ

สรุปเกม ช่วยเพิ่มสมรรถภาพการสอนของครูช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และเรียนอย่างสนุกสนานช่วยทำให้เนื้อหากระจ่างและง่ายต่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุก คน มีส่วนร่วมนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อนและสามารถเสริมการเรียนรู้ได้ ทุก ทักษะนอกจากนี้การจัดกิจกรรมเกมสามารถจัดได้ในหลายขั้นตอนในการสอน คือ อาจจัดใน ขั้นนำบทเรียน เพื่อกระตุนให้เด็กเกิดความสนใจ สนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการ เรียนจัดในขั้นสอนหรือแทรกไปในกิจกรรมการสอนบ้างขั้นตอน หรือจัดในขั้นสรุปบทเรียน เพื่อใช้อภิปรายและสรุปผลหลังการสอนก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนนำไปใช้เดือกวัดในขั้นตอนใด สำหรับผู้วิจัยใช้จัดในขั้นสอน เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนาน กระตือรือร้น และกระตุนให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการเรียน มีสามารถในการเรียนได้ด้านนี้ แนะนำและไม่เมื่องหน่ายในการเรียน หลักในการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา สรุปได้ว่า การจัดเกมการศึกษาให้เด็กควรจัดเกมการศึกษาโดย คำนึงถึงประสบการณ์ของเด็ก ควรจัดตามลำดับจากง่ายไปยาก ขณะเด่นครูควรสร้าง แรงจูงใจให้กับเด็กเพื่อส่งผลให้เด็กเกิดทักษะการอ่านจากการเด่น พยายามให้ผู้เรียนเด่นตามกฎ กติกาและรู้จักการเก็บ เพื่อฝึกประเมินวินัยและการอยู่ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพราะเกมส่วนใหญ่ จะเด่นเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ครูควรให้ความช่วยเหลือและสร้างกำลังใจให้กับเด็กเมื่อเด็กต้องการ ฉะนั้นครูผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้ในการเลือกเกมมาใช้หรือสร้างเกมมาใช้เองนั้นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาไว้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหา และ ฝึกโดยใช้ชุด กิจกรรมเกมการศึกษา ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป นักเรียนสรุปบทเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผ่านมาซึ่งไม่ประสบ ผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นที่เนื้อหาและความจำ มากกว่ากระบวนการเรียนรู้ที่จริงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้และทักษะไม่เพียงพอส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แนวทางในการแก้ปัญหาอิควิตี้หนึ่งคือครูต้องพัฒนากิจกรรมการ เรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมนือแบบ TAI ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1. ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาได้วิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนจัดการเรียนรู้มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยการเรียนและระดับบทเรียน

รุจิร์ ภู่สาระ (2545 : 159) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึงเครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

ชาญชัย ยมคิมธ์ (2548 : 368) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงแผนที่กำหนดไว้เป็นขั้นตอนล่วงหน้าก่อนจัดการเรียนรู้จริงระบุถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนต่อและเครื่องมือที่ใช้และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน

มนติช ลิทธิสมบูรณ์ (2548 : 1) แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงแผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาได้รายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึงการวางแผนจัดเตรียมรายละเอียด ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละครั้งและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และเป้าหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

นิราศ จันทรจิต (2549 : 34–35) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาความรู้ในเรื่องหลักสูตรแนวทางการสอนการจัดทำสื่อประกอบการสอนตลอดจนวิธีการวัดผลอย่างละเอียดทุกแห่งมุน

2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพื่อการจัดทำแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนจากหลักสูตรกับหลักวิชาการศึกษาหรืออวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ ตลอดจนปัจจัยข้าง外的因素 ความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัจจุบันความสนใจความต้องการของนักเรียนผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่นโดยใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนาرامของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนสอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคนที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียนนั้นคือสอนได้ครบถ้วนและทันเวลาช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดขึ้น

5. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรงเพื่อเสนอแนะแก่นักการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กิจกรรมวิชาการศึกษานิเทศก์ผู้บริหารเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครูเพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ถ้าผู้สอนติดڑะจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้แผนการสอนจะใช้เป็นคู่มือครูแก่ผู้มาสอนแทน ได้เป็นอย่างดี

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความชำนาญโดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญการพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอนซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้

สรุปได้ว่า การวางแผนการสอนเป็นงานสำคัญของครูผู้สอนการสอนจะประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือไม่กากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอนเป็นสำคัญประการหนึ่ง ถ้าผู้สอนมีการวางแผนการสอนที่ดีก็เท่ากับบรรลุจุดหมายปลายทางไปแล้วครึ่งหนึ่งการวางแผนการสอนจึงมีความสำคัญอย่างประการ ได้แก่ 1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจในการ

สอนย่อมจะสอนด้วยความแคล้วคอกล่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่นดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์ 2) เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป 3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตรย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร 4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน 5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนและเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็นเมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต้องเนื่องกัน และ 6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเบตติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

3. ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโจน (2545 : 321) กล่าวว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผลโดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้ดี ได้ทำได้แก่ปัญหาและได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดีซึ่งมี ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระจางชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้

มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2548 : 36) กล่าวไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมผู้เรียนบทบาทของครุกราใช้สื่อการวัดผลจนผู้อ่านมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้อย่างสมบูรณ์จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องบันทึกการสอนอีกด้วยได้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีซึ่งมี ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ
 2. นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
 3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
 4. มีความกระจงชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
 5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
 6. ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสมพันธ์กัน

นอกจากนี้ได้กล่าวว่าความมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 3 ประการต่อไปนี้

 1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้ค่อยชี้นำส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการตามความมุ่งหมาย
 2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกร่ายคำตอบมาเป็นผู้ค่อยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
 3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในห้องถังหลักเลี้ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้คิดได้ทำได้แก้ปัญหาและได้เกิดทักษะกระบวนการนำไปใช้ในชีวิตได้

 4. องค์ประกอบของแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักศึกษา นักวิชาการ ทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยมีแนวคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้คล้ายกันในองค์ประกอบหลัก แต่แตกต่างกันออก ไป ในบางประเด็นซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้อย่างไรก็ได้ เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

 1. หัวเรื่อง (Heading)
 2. สาระสำคัญ (Concept)
 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)

4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material and Mwdia)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์ (2544 : 298) กล่าวว่าองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อหาคำตอบดังกล่าวจึงกำหนดให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

6.1 วิชาหน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง

6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6.3 เนื้อหา

6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

6.5 สื่อการเรียนการสอน

6.6 วัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า ในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งต้องเขียนให้ครบถ้วนทุกหัวข้อ ดังนี้ 1) วิชาหน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง 2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 5) สื่อการเรียนการสอน 6) วัดผลประเมินผล 7) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และ 8) บันทึกหลังการสอน

5. รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 54-57) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มี หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้

รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้โดยทั่วไปมีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงข้อแผนการจัดการเรียนรู้ชนิดนี้ จะเป็นการเรียนรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ โดยใช้ความเรียงเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมแต่เมื่อจำกัดในกรณีที่รายละเอียดอยู่คนละหน้ากันเนื่องจากยากต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงหัวข้อ

- 1.1 ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
- 1.2 จำนวนคน
- 1.3 สาระสำคัญ
- 1.4 จุดประสงค์การเรียน
- 1.5 เนื้อหา
- 1.6 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.7 สื่อการเรียนการสอน
- 1.8 การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและถูกต้องควรที่จะกำหนด จุดประสงค์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนาหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ

2. แผนจัดการเรียนรู้แบบตารางแผนจัดการเรียนรู้ชนิดนี้เป็นการนำรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้มาเขียนลงในตารางภายใต้หัวข้อเพื่อให่ง่ายต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบแต่มีข้อจำกัดในด้านพื้นที่ในการเขียนและการ ในการตีตาราง

วิมลรัตน์ สุนทรโจน์ (2544 : 299-301) กล่าวว่ารูปแบบของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนดอย่างไร ก็ตามลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกันซึ่งพอสรุปได้ 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อรูปแบบนี้จะเรียงตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องคีตาราง รูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตารางแต่มีส่วนเสียคือยากต่อการดูให้ สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบแผนการสอนแบบเรียงหัวข้อ

1. สาระสำคัญ
 2. จุดประสงค์
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
 3. เนื้อหา
 4. กิจกรรมการเรียนการสอน
 5. สื่อการเรียนการสอน
 6. การวัดและประเมินผล
 7. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติมหรือภาคผนวก
2. แบบกึ่งตารางนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดแม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่านทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
3. แบบตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

รุจิร์ ภู่สาระ (2545 : 53) ได้มีผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลาย การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ในปัจจุบันแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อรูปแบบนี้จะเขียนเรียงตามลำดับ ก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางรูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีส่วนเดียวกันต่อการถูกให้สัมพันธ์กันในแต่ละข้อ
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดแม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่านทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

ตารางที่ 3 รูปแบบของแผนขัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตาราง

สาระสำคัญ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา สาระ	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการ เรียนรู้	การวัดผล ประเมินผล การเรียนรู้	หมายเหตุ

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนการขัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการเขียนจะไม่มีรูปแบบ ตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาจะกำหนดเพื่อความสะดวกในการจัดทำและให้ สัมพันธ์กับข้อกำหนด

6. ผลดีของการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้ครูช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิด ศักยภาพ และประสบการณ์ในกระบวนการต่าง ๆ และทักษะกระบวนการ อันจะมีผลต่อการ ปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ

1. เป็นผู้ที่ทำงานโดยนึกถึงความจำเป็น ประโยชน์ และคุณค่าของงานที่มีต่อ ส่วนรวมก่อนลงมือกระทำ

2. เป็นผู้มีจิตใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย ไม่เมตตาความคิด เดียว

3. เป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติอย่างใช้เหตุผล ไม่มีความลำเอียง

4. เป็นผู้ที่คิดวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง

5. เป็นผู้ที่ค่อยดิดตามตรวจสอบผลงานและปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

6. เป็นผู้ที่มีความพอดีในการทำงานและปฏิบัติงานทุกครั้งด้วยความเอาใจใส่ อย่างสม่ำเสมอ

7. ข้อควรคำนึงในการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์ (2544 : 320) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

1. เก็บน้ำที่หัวใจและจิตใจไว้ในทุกข้อเพื่อให้ความกระจังแก่ผู้อ่านมีรายละเอียด พอกพูดได้โดยไม่ยืดเยื้อและไม่ลากยาวมากเกินไป

2. ใช้ภาษาเขียนที่สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันเป็นประโยชน์ที่ได้ใจความไม่ใช่ความค้างไม่มีดียาวเยินเยือและไม่เป็นภาษาพูด
3. เย็บทุกหัวข้อหรือทุกช่องให้สอดคล้องกัน เช่น
 - 3.1 สาระสำคัญจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา
 - 3.2 จุดประสงค์จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมและการวัดผล
 - 3.3 สื่อการเรียนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมและการวัดผล
 - 3.4 เย็บให้เป็นลำดับขั้นตอนการสอนก่อน-หลังในทุกหัวข้อ
 - 3.5 เย็บทุกหัวข้อให้ถูกต้อง เช่น จุดประสงค์ต้องเย็บให้เป็นจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม

3.6 จัดเนื้อหา กิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้

3.7 คิดจัดกิจกรรมให้น่าสนใจอยู่เสมอ ไม่ควรใช้วิธีเดียวกันทุกรอบที่สอน

3.8 เย็บให้เป็นระเบียบง่ายแก่การอ่านและสามารถอ่าน

3.9 เย็บในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริงและการสอนตามที่ได้วางแผนไว้

สรุปแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนให้เป็นลายลักษณ์อักษร ล่วงหน้าก่อนทำการสอนจริง เป็นการวางแผนการสอนในด้านผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ รวมทั้งวิธีวัดและประเมินผลและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้วย โดยการนำ วิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่ต้องการสอนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดและประเมินผลสำหรับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น ๆ ให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสภาพของผู้เรียนซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกแผนสำหรับการจัดการเรียนรู้ไว้ 10 แผน ดังนี้ 1) สาระเดียว a o e i u นั้น 2) เสียงวรรณยุกต์ โหนเดียง 4 เสียง 3) b p 你好 (สวัสดี) 4) m f 你早 (สวัสดีตอนเช้า) 5) d t 再见 (ลา ก่อน) 6) n l 早安 (อรุณสวัสดี) 7) g k h 我是班亚 (ฉันคือปัญญา) 8) j q x 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) 9) zh ch sh 你是谁 (คุณคือใคร) และ 10) z c s 您贵姓 (คุณนามสกุลอะไร)

การหาประสิทธิภาพ

1. การหาค่าประสิทธิภาพ

เผชิญ กิจกรรม (2546 : 46-51) กล่าวว่าการหาประสิทธิภาพของการสื่อสาร การเรียนการสอนได้ มีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

ตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ต้องทำความคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ดังรายละเอียดดังนี้

1.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นกระบวนการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเจิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของกรณีนำไปใช้ (Use ability) ผลงานการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำมารวบรวม ประสิทธิภาพผู้เชี่ยวชาญจะประเมินถือการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นิยมใช มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับนำมาระดับลี่ที่ได้จากค่าประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตาราง ตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจะขอมรับว่า สื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำใหม่ ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

ตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนจำนวน 5 คนแต่ละคนคำนวณค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ 4.15 4.89 4.67 4.32 และ 4.75 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพบว่าได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ทุกคน N จึงมีค่าเท่ากัน 5 ด้วย

แสดงว่าเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเชิงเหตุผลจึงนำไปใช้ได้ (เพราะเป็นค่าที่สูงกว่าค่าการยอมรับขึ้นต่ำในตาราง)

1.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้นำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนแผนการสอนชุดฝึกทักษะเป็นต้นส่วนมากใชวิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ประสิทธิภาพที่ใช้วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบโดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80/80$ ดังนี้

1.2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของ

กระบวนการการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

1.2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคนส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบครึ่งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่นมีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คนแต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือผลการทดสอบหลังเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

1.2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวน นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มจากแบบทดสอบหลังเรียน(Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน (Pre-test) ยกตัวอย่างตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) ดังนี้สมมติ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้นค่าของ $E_2 = (75/90) = 83.33\%$ ถึงว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1 = 80$)

1.2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพและซื้อให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้ออันนี้มีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่าเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการสอน จะนิยมตั้งแต่ตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อนั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5 / 86.5 หรือ 87.5 / 90 เป็นต้น ประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการสอนจะมาจากการผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลขตัวแรกและตัวหลังตามลำดับถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพการรับรองผลของสื่อของการเรียนการสอน ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงมีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีกำหนดมาตรฐานของสื่อเพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถอ่านได้

2. เนื้อหาบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามมาตรฐานของสื่อการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบต้องมีประสิทธิภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบความคุ้มทุกๆ จุดประสงค์ของการสอนจำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าวัตถุประสงค์

จะเห็นได้ว่า การคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนี้เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ที่เชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจดั้นนั่นประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนในที่นี้จึงเป็นองค์รวมของประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้อง (Do the Thing Right) นั่นหมายถึงการเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องด้วย CAI และการมีประสิทธิผล (Effectiveness) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น (Get the Right Thing Done) นั่นหมายถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพซึ่งมีกันนิยมเรียกว่ารวมกัน เป็นที่เข้าใจสั้น ๆ ว่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

ขัยยงค์ พรมวงศ์ (2541 : 23) อธิบายว่า การทดสอบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนจริงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงผลิตออกมานเป็นจำนวนมาก ในการกำหนดเกณฑ์ของประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียน โดยกำหนดตัวเลขเป็น ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย มีค่าเป็น E_1 / E_2

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจาก การทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E_2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียนหลังเรียนและคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

เพญศรี สร้อยเพชร (2542 : 86) ได้กำหนดเกณฑ์สำหรับหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ก็เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์จำต้องคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1 / E_2 และได้กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) เป็นการนำชุดการสอนที่สร้างขึ้น ไปทดลองกับผู้เรียน เพื่อหาข้อบกพร่อง การทดลองขึ้นนี้ ควรกระทำกับนักเรียน ทั้งระดับก่อน ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 1 คน แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุงชุดการสอน

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 4-10 คน โดยคละผู้เรียนที่เก่งกันอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น จำนวน 40 -100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินผลของนักเรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ (ไสกณ นุ่มทอง. 2540 : 82)

ดังนั้น E_1 / E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดงานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 การกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมากตั้ง 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะตั้งต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75

การคำนวณหาประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

X = คะแนนรวมของแบบฝึก

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาค่า E_2 (ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

X = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

สรุป การหาประสิทธิภาพ คือ การคุณภาพของนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนจริงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้ววิจัยผลลัพธ์ออกมาเป็นจำนวนมาก ในกระบวนการกำหนดเกณฑ์ของประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก เป็นทักษะที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย นักเรียนอาจมีอุปสรรคในการเรียน จึงตั้งไว้เกณฑ์ 75/75 คือตัวเลขแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบย่อยวัดทักษะการปฏิบัติงาน และใบงาน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 75 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

กรมวิชาการ (2545ก : 58) กล่าวว่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I.$) เป็นค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนดัชนีประสิทธิผลควรมีค่า 0.5 ขึ้น

บัญชุม ศรีสะอาด (2546 : 157 -159) กล่าวว่าในการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิชาสอน หรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและพัฒนาขึ้นว่ามีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใดก็จะนำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับมากเหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546 : 170) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ค่าที่คำนวณจะได้เป็นพจนนิยม ซึ่งค่าพจนนิยมที่ได้ถ้ามีค่าใกล้ 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพ

มาก ข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณ มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งการทดสอบ ก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียน

สูตรในการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{ร้อยละของคะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{ร้อยละของคะแนนเต็มก่อนเรียน}}$$

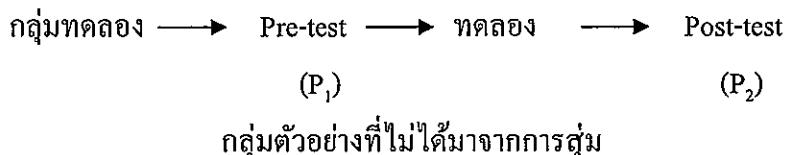
สำหรับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าสื่อหรือวัตกรรมมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิด ประสบการณ์การเรียนรู้ได้จริงคือมีค่าตั้งแต่ 0.05

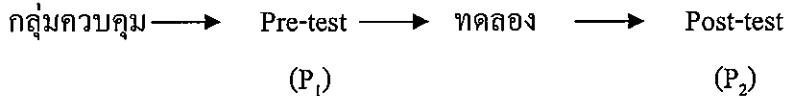
เพชรัญ กิจระการ (2546 : 1-6) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ไว้ว่าเมื่อมีการประเมินสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นมาเรามักจะดูถึงประสิทธิผล ทางด้านการสอนและการประเมินสื่อนั้น ๆ ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่าง ของ ค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนน การ ทดสอบหลังเรียนหรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ก่อนทดสอบและก่อนความคุ้มในทางปฏิบัติ ส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่าง ทางสถิติ แต่ ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทาง สถิติเดียว ในการนับถือการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นที่เพียงพอเช่น ในกรณีของ การทดสอบใช้สื่อของการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่าก่อนที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และก่อนที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏ ว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างทั้ง 2 กลุ่ม ปรากฏว่าไม่มี แตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้น เพราะตัวแปรการทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจาก การทดสอบทั้งสองกรณีนี้มีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบการทดสอบหลังเรียนที่เพิ่มขึ้น ได้สูงสุดของแต่ละกรณี

ดัชนีประสิทธิผลสามารถคำนวณมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบ ก่อนเรียนซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใดรวมถึงการวัดทางด้าน ความ เชื่อ เจตคติความตั้งใจของผู้เรียนคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาก คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำ去找เรียนเข้ารับการทดสอบเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน แล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนน หลัง

เรียนได้เท่าไรนำมาราตร์วายค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถจะทำได้คือ
ค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปปีอิยลล์

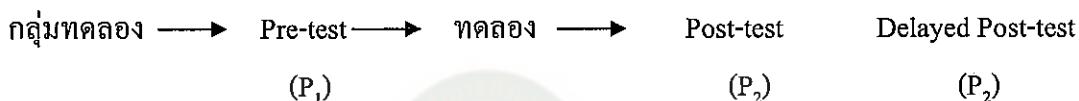
ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือได้คะแนน 0 เท่าเดิมแต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และการทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุดคือเต็ม 100 จะมีค่าเป็น 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 ในสภาพของ การเรียนเพื่อรับรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาดัดแปลง เพื่อข้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ซึ่งในกรณี ประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00 ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตรฐานด้วย เช่นเดียวกันตัวอย่างเช่น การประเมินระหว่างการทดลองใช้สื่อ 2 ชนิดผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้สื่อ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คนในกลุ่มทดลองที่ 1 และใน กลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อคือ 1.64 และการประเมินหลังการใช้สื่อคือ 2.21 ซึ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขึ้นไปความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่างการประเมินก่อนใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ (คะแนนการทดสอบหลังเรียน) คือ 0.52 สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และ 0.57 สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งจะเห็นได้ว่าความแตกต่างของคะแนนระหว่าง 2 กลุ่มนี้เพียงเล็กน้อยการเบร์ยนเทียบผล การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้โดยในตอนแรกจะเปลี่ยนเป็นค่าวีอิยลล์ และค่าของคะแนนที่เป็นไปได้ทั้งหมด The Pre-test Post-test Control Group Design เป็นรูปแบบของการวิจัยที่มีการควบคุมมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รูปแบบนี้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความเที่ยงตรงภายในการวิจัย (Intewal validity) ได้ดังนั้นจึงมีการเพิ่มหน่วยควบคุมและคัดเลือกกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการ สุ่มซึ่งมีรูปแบบดังนี้

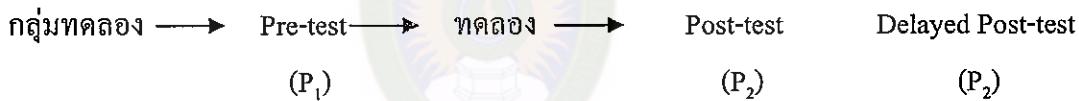

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่ม จึงอนุมานได้ว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน จะมีค่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการหาดัชนีประสิทธิผลจึงไม่น่าค่า Pre-test เข้ามาเกี่ยวข้อง The Delayed Post-test Design เป็นรูปการวิจัยที่ทดสอบหลังเรียนนั้น คือ การได้ทดสอบความคงทนของการเรียนรู้ โดยยกเว้นช่วงระยะเวลาในการทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

Immediate

กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อนวัตกรรมหลังเรียนว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการใช้สื่อมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบ กันก่อนการใช้สื่อ

ความพึงพอใจในการเรียนรู้

1. ความหมายความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ไว้ดังนี้

อรุณ รักษธรรม (2547 : 228-232) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงการสร้างภาระทางใจในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการแรงจูงใจ

กิตima ปรีดีดิลก (2549 : 321-322) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น

ล้วน สายยศ และองค์มา สายยศ (2542 : 15) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ ใน การตอบสนองว่า เป็นความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรม แบบเต็มใจ และพึงพอใจจนเกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ร้องรำทำเพลง ร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน สนุกกับการเล่นเกมตัวเลข เป็นต้น

ฤทธิ์ โสมากฤต (2544 : 49) ได้ให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจไว้ว่าความ พึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมในเชิงบวกดังนั้นความ พึงพอใจการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการ สอนและต้องการดำเนินตามกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สาระ ไชยสมบัติ (2545 : 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญประการ หนึ่งที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงานเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนั้นผู้ ให้บริการจึงต้องจัดให้บริการ และปฏิบัติงานดำเนินการ ให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจด้วย ความพึงพอใจ

กู๊ด Good (1973 : 320) กล่าวว่าความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึงสภาพความภาคภูมิ หรือระดับความพอใจที่มีผลมาจากการสนับสนุน ใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นการสนองตอบในลักษณะที่ชื่นชอบชื่นชมพอใจ ใน การได้รับจากสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์พัฒนาการในทุก ด้านในระดับต่าง ๆ กันตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นผลทำให้เห็นระดับความสำเร็จบรรลุเป็น เป้าหมายของครูผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

เพชร กิจธารา (2546 : 45) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแซฟฟิลเดอร์และชิวน์ ที่ได้ทำ การพัฒนาแนวความคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พนักงานองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบความพึงพอใจมีองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานปัจจุบันประกอบด้วย

1. ความดีนั่นเด็น/น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
3. ความโล่ง/ความสัลว
4. ความท้าทาย/ความไม่ท้าทาย
5. ความพึงพอใจ/ไม่พึงพอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้างประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล/ไม่ถือว่าเป็นรางวัล
2. มาก/น้อย
3. เป็นทางบวก/เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางด้านเลื่อนตำแหน่งประกอบด้วย

1. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้นิเทศผู้บังคับบัญชาประกอบด้วย

1. อญโญ่/อญโญ่
2. ยุติธรรมแบบจริงใจ/ไม่ยุติธรรม
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างเป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงานประกอบด้วย

1. เป็นระเบียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบร้อย
2. จรรยาบรรณต่อที่ทำงาน/ไม่จรรยาบรรณต่อที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน
3. สนับสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา
4. ดูน่าสนใจอาจรังເອຈັງ/ดูเห็นอยู่

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบถึงความพอดีในนี้ขึ้นอยู่กับงานที่ทำ ในปัจจุบัน ค่าจ้างหรือรางวัลตำแหน่งฐานะ สถานภาพผู้นำและเพื่อนร่วมงานซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผู้ปฏิบัติงาน

3. การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพึงพอใจ

ศุภศิริ ไสมานาเกตุ (2544 : 49) ได้ศึกษาแนวคิดของสก็อต (Scott, 1970) และนำมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานมีลักษณะดังนี้

ลักษณะที่ 1 งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความประณญาส่วนตัวและความหมาย ต่อผู้ทำ

ลักษณะที่ 2 งานต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบ การทำงานและความคุณที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใต้เป้าหมายของงาน

ต้องมีความภาคภูมิใจในการทำงาน โดยตรงงานนั้นสามารถทำให้สำเร็จ การนำแนวคิดมาใช้ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนการสอน มีแนวทางดังนี้

1. ศึกษาความต้องการความสนใจของผู้เรียนและระดับความสามารถหรือ พัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

2. วางแผนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและประเมินผลอย่างมี ประสิทธิภาพ

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและกำหนดเป้าหมาย ในการทำงานสะท้อนผลงานและทำงานร่วมกันได้

นอกจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวแล้ว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนครูผู้สอนจะต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมวิธีการสื่อฯ ลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์ในการ เรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยเฉพาะผลตอบแทนภายในหรือระหว่างภายในที่เป็นความรู้สึกของผู้เรียน เช่นความรู้สึกถึง ความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจความ มั่นใจส่วนผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชยคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจตลอดจนได้รับการ ยกย่องชื่นชมจากบุคคลอื่นพ่อแม่ผู้ปกครอง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจเกิดจากปัจจัยภายในผู้เรียนได้แก่ ความชอบใจความสนใจ ชิงทำให้เกิดการเรียนรู้และองค์ประกอบภายนอกเป็นกระบวนการที่ ครุภักดีประสบการณ์ให้เกิดแรงจูงใจนำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามความซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับในการวัด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากการวิจัยใน ประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนประกอบกем ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศไทย

จริญญา สอนสุด (2550 : 84-90) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการสอน โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ประกอบกem ที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ความคงทนในการเรียนรู้และ เกตเคดิตต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่า

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเจนางต่ำว่าเกอหนองบัวจังหวัด
นครสวรรค์ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มมากกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีเกตคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงภา ขาวสุข (2549 : 70-74) ได้ทำการวิจัยเรื่องการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโขติการามจำนวน 25 คนปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่าการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนานและช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

น้ำผึ้ง ยาน่า (2550 : 57-60) ได้วิจัยผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนารามจำนวน 25 คนปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนารามจำนวน 30 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่าหลังเรียน โดยใช้เกมในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักเรียนมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี

สืบ ยิ่ง (2550 : 99) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนโดยใช้เกมมีค่าเท่ากับ 0.7282 คิดเป็นร้อยละ 72.82
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับที่น่าพอใจมาก

สุทธิยา รัตนมงคล (2550 : 79) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้แผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจำนวน 15 แผนใช้เวลาสอน 30 ภาค ๆ ละ 50 นาที ทุกแผน ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่า I.O.C. แล้ว เมื่อนำแผนการสอนไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า ทุกแผนสามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนเป็นที่น่าพอใจ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนในด้านความรู้ภาษาจีนคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 80.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตั้งไว้

3. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้และพุ่งกระโดดที่นักเรียนมีความตั้งใจทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับดี

ชาลี ศรีพุทธารม (2551 : 116) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีน เป็นภาษาแม่ สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่มีประสิทธิภาพ $78.45/77.03$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $75/75$ แสดงว่าบทเรียนนี้มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่หลังเรียนบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่อยู่ในระดับสูง

3. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่อยู่ในระดับสูง

ดุษณี วงศ์สันติชน (2551 : 87) ได้ศึกษาชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศบาลตวนอู่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศบาลตวนอู่ที่ผลิตขึ้น มีประสิทธิภาพ $73.73/77.74$ ในการทดลองแบบภาคสนาม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด $75/75$

2. นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รุ่น วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในระดับเห็นด้วยมาก

อุมาเรินทร์ ยอดสนิท (2551 : 1) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการออกเสียงพยัญชนะ zh ch sh r และวรรณยุกต์ภาษาจีนของนักเรียนให้สูงขึ้นและศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ศึกษาต่อวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาจีน โรงเรียนห้องสอนศึกษา ที่ผลการเรียนต่าำจำนวน 15 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้วิจัยประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะ zh ch sh r และวรรณยุกต์ ภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนในระดับ 0.01 รวมถึงนักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับดี

คงหัว ใจ (2552 : 132) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาจีนโดยใช้เนื้อหาในห้องถีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งเวนจิว มนฑลเจ้อเจียง ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้น นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับห้องถีนมากขึ้น ทำให้นักเรียนรักห้องถีนมากขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนสูงขึ้น

สี่ ใจ (2552 : 102) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาจีนที่สร้างโดยใช้ข้อมูลในห้องถีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนห่าเยอัน มนฑลเจียงซู ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาจีนที่สร้างโดยข้อมูลในห้องถีน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้กับนักเรียน และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนห้องถีนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเดิม เพราะว่าบทเรียนที่สร้างโดยข้อมูลในห้องถีนเป็นบทเรียนที่ใกล้ตัวกับนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างใกล้ชิดและสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งการเรียนรู้จริงได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนสูงขึ้น

นุภูมิ ธรรมจง (2553 : 79) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง สاخت อักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอินที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงสاختอักษรจีนกลาง ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีน คอมมูนิเคชั่นศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ทั้ง 9 ชุด ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ 80.69/89.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน(80/80) ที่ตั้งไว้

2. ดังนี้ประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ทั้ง 9 ชุด ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีค่าร้อยละ 71.13

3. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีน กากา “ไทยพินอิน” ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร ภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ปรากฏว่า การทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่า ก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” อยู่ในระดับดี ($X = 4.45$)

จารวรรณ ภู่ขจร (2553 : 124) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $75.62/75.81$ ตามเกณฑ์ $75/75$ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบร่วมกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหาร และเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

Xiaoxin She (2554 : 74) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้ปรินท์ ของห้องถ่ายรูป สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์ ผลการวิจัย 1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้ปรินท์ของห้องถ่ายรูป มีค่า เท่ากับ $81.20/81.71$ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประไพร จันทะบัณฑิต (2555 : 99) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้ Pin yin ใน การสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลจากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
เบื้องต้น โดยใช้ Pin yin ใน การสอน ซึ่งปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลัง
การสอน โดยใช้ Pin yin ใน การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดย คะแนนหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนรวมหลังเรียน 1088 คะแนน มีคะแนนรวมก่อนเรียน 458 คะแนน

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนกลางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเรียน
และเมื่อค่า t – test (Dependent) มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปีพ.ศ. ๒๕๕๖ (2556 : 95) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด
ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 26 คน มีคะแนนทักษะการฟังและการพูด
ภาษาจีนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 23.50 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.12 กิตเป็นร้อยละ
90.38 ซึ่งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01

3. ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT มีค่าร้อยละ 70.12

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT
อยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ
นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากเนื้อหาวิชา รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาน่าสนใจ ชวนใจห้อยาก
เรียนรู้ และรูปแบบ 4 MAT ขั้นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับตนเองและสรุปองค์ความรู้จาก
ที่ได้เรียนรู้ ตามลำดับ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Choi (2000 : 2838-A) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของ ครู
ในประเทศไทย จำนวน 110 คน เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร โดยการใช้เกมและเพลงเป็นการบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ผลการวิจัยปรากฏว่าเกมและเพลงสามารถเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสื่อสาร
ได้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างผสมผสานกลมกลืนเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็น
สำคัญเป็นการเรียนการสอนที่ใช้ได้ทั้งเรียนรู้เชิงสื่อสารและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กัน

Allen (2005 : 2168-A) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินด้วยวิธีฝึกสามารถอ่านในใจที่เรียกว่า SSR (Sustained Silent Reading) เพื่อแก้ปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษาลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำโดยเปรียบเทียบ SSR แบบดั้งเดิมคืออ่านแล้วทดสอบกับ SSR แบบใหม่คืออ่านแล้วให้เล่นเกมความจำประกอบผลปรากฏว่าการอ่านแบบ SSR แบบที่มีเกมประกอบทำให้ผลสัมฤทธิ์จากการตอบคำถามสูงขึ้นกว่าการอ่านแบบ SSR ดังเดิม

Ojeda (2005 : 2969-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เกมในการจัดการเรียนการสอนกับการใช้วิธีและเทคนิคการสอนแบบเดิม ๆ โดยได้นำเกมเข้ามาใช้ในลักษณะของการจัดการสอนแบบเน้นภาระงานและใช้ Communicative Approach ร่วมด้วยโดยใช้สอนในรายวิชาภาษาสเปนเบื้องต้น 2 ในการสอน (กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม) ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่ามีเกณฑ์ที่ทำให้สมมติฐานเป็นจริงคือผู้เรียนที่ได้เรียนและเล่นเกมคำศัพท์จะมีแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเดิม ๆ ซึ่งการใช้เกมประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้นเกมน้ำหนาสามารถเสริมสร้างบรรยากาศสอนพึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการทำงานหรือกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นสังคมระหว่างผู้เรียนเพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอน

Geetha and Siegler (2008 : 375-394 A) ได้ศึกษาการเล่นเกมกระดานตัวเลขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเลขของเด็กวัยอนุบาลจากการสู่มุ่งเด็กก่อนวัยเรียนจาก 10 ศูนย์ในเมืองใหญ่จำนวน 72 คนในการเล่นเกมกระดานตัวเลข โดยมีการฝึกอบรมจากการทดสอบเหลือเด็ก 64 คนเล่นเกมรุ่นอื่นที่ใช้สีแทนตัวเลขทักษะการคำนวนผลการประเมินเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสองสัปดาห์เด็ก ๆ ที่เล่นเกมมีการนับจำนวนได้ดีขึ้นและมีทักษะการระบุจำนวนดีกว่าเด็กที่เล่นเกมสีเด็ก ๆ ที่เล่นเกมตัวเลขก็สามารถทำคะแนนสูงขึ้นและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

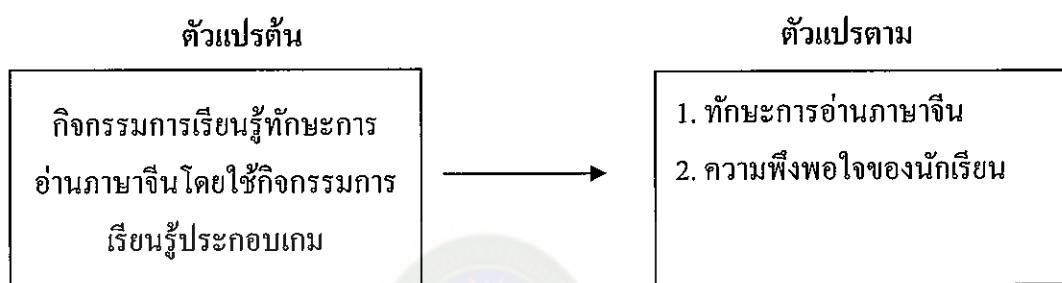
Patrice (2008 : 20-23) ได้ศึกษาผลการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นอนุบาลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า เกมการเรียนการสอนมีประโยชน์สำหรับนักเรียนผลการประเมินก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกมประกอบการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาด้านคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนข่าวัยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาทุกด้าน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนนักเรียนตื่นตัวต่อการรับรู้และพร้อมที่จะเรียนรู้เกณจึงถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการเรียนในทุกระดับชั้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกณของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมชนภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาจีน จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง
2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน จำนวน 10 ชื่อ และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ชื่อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ชื่อ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม สร้างขึ้น โดยยึดสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามกรอบหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเป้าหมายของหลักสูตรตาม มาตรฐานตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางและคุณภาพผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 : 5-71)

1.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการศึกษาค้นคว้าที่ สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องแล้วทำการวิเคราะห์เป็นหน่วยเบ็ดเตล็ด เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และระยะเวลา

แผนการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
1	สะเดี่ยว a o e i u ü	1
2	เสียงวรรณยุกต์ โwayneเสียง 4 เสียง	1
3	b p 你好 (สวัสดี)	1
4	m f 你早 (สวัสดีตอนเช้า)	1
5	d t 再见 (ลาก่อน)	1
6	n l 早安 (อรุณสวัสดิ์)	1
7	g k h 我是班亚 (ฉันคือปัญญา)	1
8	j q x 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร)	1
9	zh ch sh 你是谁 (คุณคือใคร)	1
10	z c s 您贵姓 (คุณนามสกุลอะไร)	1

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบเสนอแนะในส่วนที่บกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขค่อไป

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ท่านประกอบด้วย

1.4.1 ดร.สมปอง ศรีกัลยา วุฒิการศึกษา ศม.ด. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.2 ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชัยกรະเด็ง วุฒิการศึกษา กศ.ด. สาขาวิชัย และประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.4.3 อาจารย์พินพร คงแท่น วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.4 อาจารย์หัคนี لامี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.5 Miss Li yajia ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมเกณฑ์ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญให้ ตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินด้านความเหมาะสมแบ่งได้ 5 ระดับดังนี้

เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสม ให้ 4 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

โดยพิจารณาเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตามความเหมาะสม ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์คุณภาพเหมาะสมที่ จะนำมาใช้ในการวิจัย ต่อไป ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

(ภาคผนวก ค : 118 – 119)

แบบทดสอบการอ่าน

1. nǐ hǎo 你好

2. nín hǎo 您好

3. nǐ hǎo ma ? 你好吗

4. nǐ jiào shénme ? 你叫什么

5. zài jiàn 再见

6. míngtiān jiàn 明天见

7. xiè xiè 谢谢

8. duì bu qǐ 对不起

9. chī fàn 吃饭

10. hē shuǐ 喝水

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมของชุมชน
ภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม**

**คำชี้แจง แบบการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้นี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมิน
ตรวจสอบระดับความเหมาะสมสมสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่กำหนดให้ และให้น้ำหนักคะแนนตามความหมายดังนี้**

ระดับความเหมาะสม	คะแนน				
เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5	คะแนน			
เหมาะสมมาก	ให้ 4	คะแนน			
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3	คะแนน			
เหมาะสมน้อย	ให้ 2	คะแนน			
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน			

รายการประเมิน	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ความถูกต้อง					
1.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ประเมินผลได้					
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2.4 สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การ เรียนรู้					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 ใจความถูกต้อง					
3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					

รายการประเมิน	มาก ที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
3.3 เหนาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา					
3.5 มีความชัดเจนเหมาะสมและน่าสนใจ					
3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม					
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
5. ค้านการวัดผลและประเมินผล					
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม					
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
6.1 สามารถทำขึ้นได้เอง					
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.5 ช่วยประหยัดเวลาในการสอน					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นพิมพ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

คำชี้แจง 1. แบบวัดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

2. วิธีการตอบ ให้นักเรียนพิจารณาข้อความ ในแบบสอบถามความพึงพอใจว่า นักเรียน มีความคิดเห็นในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึง พึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด และการให้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับ ตามความหมายดังนี้

5 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึงพึงพอใจ

3 หมายถึงพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึงพึงพอใจน้อย

1 หมายถึงพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนโดยใช้เกม					
2. กิจกรรมการเรียนนำเสนอด้วยการทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย					
3. การเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนสามารถอ่านภาษาจีนได้ดีขึ้น					
4. นักเรียนชอบเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนโดยใช้เกม					
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการอ่านและรักการอ่านมากขึ้น					

รายการประเมิน	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
6. นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7. เนื้อหาการอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมที่นำมาให้นักเรียนอ่านเหมาะสมกับวัย					
8. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านมีความหลากหลายน่าสนใจ					
9. เนื้อหาที่นำมาส่งเสริมการอ่านภาษาจีนได้ทั้งสารความรู้ และความบันเทิง					
10. สื่อประกอบการเล่นเกม 5 ประเภท มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
11. สื่อประกอบการเล่นเกม 5 ประเภท เหมาะกับกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
12. นักเรียนพอใจที่ได้ทำแบบทดสอบทันทีที่ศึกษาและเล่นเกมเสร็จสิ้นเพื่อเป็นการประเมินผลการเรียนของตน					
13. นักเรียนพอใจที่ทราบคำตอบของตนเองที่หลังจากทำแบบทดสอบ					
14. ข้อคำถามสำหรับการเล่นเกม 5 ประเภทมีความเหมาะสมสมกับวัยของนักเรียน					
15. ข้อคำถามในการเล่นเกม 5 ประเภท ทำให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ ได้ฝึกการคิด การตีความ และสรุปความ					

ภาคนวัก ค

คุณภาพของแบบทดสอบและแบบประเมินต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้เกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1		1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
24	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
26	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาล
มหาสารคาม

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.	ด้านสาระสำคัญ			
	1.1 ความถูกต้อง	4.40	0.55	มาก
	1.2 เน마ะสมกับวัยของนักเรียน	4.20	0.45	มาก
	1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้			
	2.1 ประเมินผลได้	4.20	0.45	มาก
	2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
	2.3 เนماะสมกับวัยของนักเรียน	4.40	0.55	มาก
	2.4 สามารถสอนให้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
3.	สาระการเรียนรู้			
	3.1 ใจความถูกต้อง	4.20	0.45	มาก
	3.2 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	3.3 เนmaะsmกับระดับชั้นของ นักเรียน	4.40	0.55	มาก
	3.4 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
	3.5 มีความชัดเจนเหมาะสมและ น่าสนใจ	4.40	0.55	มาก
	3.6 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้			
4.	กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	4.20	0.45	มาก
	4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.20	0.45	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.4 เหนาะสมกับเวลาที่สอน	4.60	0.55	มากที่สุด
	4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.20	0.45	มาก
5.	5. ด้านการวัดผลและประเมินผล			
	5.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
	5.3 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4.40	0.55	มาก
6.	6. ถึงและแหล่งการเรียนรู้			
	6.1 สามารถทำขึ้นได้เอง	4.40	0.55	มาก
	6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
	6.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	มาก
	6.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	4.40	0.55	มาก
	6.5 ช่วยประยุกต์เวลาในการสอน	4.40	0.55	มาก
	รวม	4.40	0.55	มาก

**ตารางภาคผนวกที่ 3 ความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน แต่ละข้อกับผล
คาดหวังการเรียนรู้โดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ**

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\sum_R	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางภาคผนวกที่ 4 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
ทักษะการอ่านภาษาจีน

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.37	0.22
2	0.70	0.54
3	0.65	0.63
4	0.51	0.44
5	0.33	0.54
6	0.36	0.79
7	0.76	0.46
8	0.58	0.39
9	0.72	0.77
10	0.78	0.30
11	0.76	0.60
12	0.73	0.77
13	0.68	0.34
14	0.35	0.36
15	0.68	0.34
16	0.46	0.35
17	0.35	0.47
18	0.32	0.42
19	0.78	0.30
20	0.27	0.70
	ค่าความยาก 0.27 – 0.78	ค่าอำนาจจำแนก 0.22-0.79
	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83	

ตารางภาคผนวกที่ 5 ความสอดคล้องของแบบรับด้วยความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกมของชุมชนภาษาจีน
โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ความสอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางภาคผนวกที่ 6 ค่าอำนาจจำแนก (r_{cc}) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความพึงพอใจ
ของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน¹
ภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

จำนวนข้อสอบ	ค่าอำนาจจำแนก (r_{cc})	ค่าความเชื่อมั่น (α)
ข้อที่ 1	0.66	0.93
ข้อที่ 2	0.43	0.94
ข้อที่ 3	0.51	0.94
ข้อที่ 4	0.53	0.94
ข้อที่ 5	0.62	0.93
ข้อที่ 6	0.78	0.93
ข้อที่ 7	0.80	0.93
ข้อที่ 8	0.75	0.93
ข้อที่ 9	0.80	0.93
ข้อที่ 10	0.82	0.93
ข้อที่ 11	0.68	0.93
ข้อที่ 12	0.59	0.93
ข้อที่ 13	0.59	0.93
ข้อที่ 14	0.64	0.93
ข้อที่ 15	0.60	0.93
	ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.43 – 0.82	ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93

ภาคผนวก ง
ตารางคะแนนการทดสอบต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางทดสอบที่ 7 ตารางคะแนนการทดสอบก่อนเรียน คะแนนของตัวเรียน หมายความว่าคะแนนทดสอบทางด้านที่กี่

คันที่ ก่อนเรียน	แบบทดสอบ					คันที่ 5
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	
(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)
1	4	7	9	16	7	8
2	4	8	8	16	8	7
3	4	7	7	14	9	7
4	5	9	8	17	6	9
5	4	9	7	16	7	6
6	3	8	9	17	7	8
7	4	7	7	14	8	8
8	2	8	7	15	8	7
9	3	7	8	15	9	6
10	3	7	9	16	7	7

คันที่	ก่อนรีบวน	แบบทดสอบ									
		แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5	
(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(20)
11	3	7	6	13	7	14	8	7	15	7	6
12	5	8	8	16	8	9	17	7	14	7	13
13	4	8	8	16	9	8	17	9	9	18	7
14	3	9	7	16	9	9	18	9	8	17	8
15	2	9	8	17	7	8	15	8	9	17	7
16	2	8	7	15	8	8	16	9	9	18	9
17	3	8	8	16	8	9	17	8	9	17	9
18	3	9	9	18	8	8	16	9	8	17	8
19	3	6	9	15	8	9	17	6	9	15	9
20	3	8	8	16	7	6	13	8	9	17	8

คุณที่ ก่อหนี้รับ	คะแนนที่ 1	แบบทดสอบ					คะแนนที่ 4	คะแนนที่ 5
		คะแนน ก่อน	ใบงาน	รวม	คะแนน ก่อน	ใบงาน		
(20)	(10)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(20)
รวม	67	314	310	310	314	314	308	306
\bar{X}	3.35	15.70	15.50	15.50	15.70	15.70	15.40	15.30
S.D.	0.88	1.17	1.36	1.36	1.59	1.59	1.31	1.42
%	16.75	78.50	77.50	77.50	78.50	78.50	77.00	76.50

คันที่	แบบทดสอบ										รวม	หลังเรียน					
	แผนที่ 6			แผนที่ 7			แผนที่ 8			แผนที่ 9		แผนที่ 10					
	กน	ปงงาน	ร่วน	กน	ปงงาน	ร่วน											
(10)	(10)	(20)	(10)	(10)	(20)	(20)	(10)	(10)	(20)	(10)	(10)	(20)	(200)	(20)	(20)		
1	8	8	16	8	6	14	8	7	15	7	8	15	8	7	15	154	11
2	9	9	18	7	7	14	7	7	14	8	9	17	9	8	17	153	16
3	7	7	14	8	7	15	9	7	16	7	6	13	8	7	15	148	19
4	8	7	15	7	7	14	9	7	16	9	7	16	9	8	17	153	16
5	8	7	15	7	8	15	8	8	16	8	7	15	8	7	15	152	11
6	7	7	14	8	7	15	7	8	15	7	7	14	8	9	17	157	15
7	8	8	16	9	9	18	8	9	17	7	8	15	9	8	17	157	18
8	7	7	14	7	7	14	7	7	14	8	7	15	6	7	13	143	12
9	9	8	17	7	7	14	9	7	16	9	9	18	7	7	14	157	17
10	9	7	16	9	8	17	8	8	16	8	8	16	7	8	15	155	15

ค่าที่	จำนวนทดสอบ										ราก หัวใจเรื่อง
	แม่บทที่ 9	แม่บทที่ 8	แม่บทที่ 7	แม่บทที่ 6	แม่บทที่ 5	แม่บทที่ 4	แม่บทที่ 3	แม่บทที่ 2	แม่บทที่ 1	แม่บทที่ 0	
(10)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(10)	(20)	(20)
11	7	7	14	7	9	16	7	9	16	7	7
12	6	8	14	8	8	16	7	7	14	7	14
13	7	7	14	7	8	15	8	8	16	8	7
14	7	8	15	8	9	17	9	7	16	8	7
15	8	7	15	8	9	17	8	9	17	7	8
16	8	9	17	8	9	17	7	9	16	7	7
17	8	9	17	8	8	16	7	9	16	9	9
18	9	9	18	8	8	16	8	8	16	9	7
19	8	8	16	7	6	13	9	8	17	8	8
20	8	9	9	17	8	7	15	7	8	15	8

ค่าน้ำที่	แบบทดสอบ										ห้องเรียน				
	แผนที่ 6			แผนที่ 7			แผนที่ 8			แผนที่ 9		แผนที่ 10			
	กม	ใบงาน	ร่วม	กม	ใบงาน	ร่วม	กม	ใบงาน	ร่วม	กม	ใบงาน	ร่วม	กม	ใบงาน	ร่วม
(10)	(10)	(20)	(10)	(10)	(20)	(20)	(10)	(10)	(20)	(10)	(10)	(20)	(200)	(20)	(20)
M.E.	312			308			314			310			3106		303
\bar{X}		15.60		15.40			15.70			15.50			15.50		15.15
S.D.		1.39		1.35			0.92			1.19			1.32		2.56
%		78.00		77.00			78.50			77.50			77.65		75.75

ภาคผนวก จ
หนังสืออนุมัติดำเนินการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๓๐๐

ที่ บว. ว ๑๖๖/๒๕๕๗

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา

ด้วย นางสาวดาวาวยา บัญญาสุรยุทธ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๐๐๑๘๐๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ค้าน	☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
	☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
	☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
	☒ อื่นๆ ระบุ..... <u>อาจารย์คงฤทธิ์ คงฤทธิ์</u>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๒๗๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๑ ขันวานนค ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เข้าร่วมตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ทัศนี ลามี

ด้วย นางสาวดาวาวยศ ปัญญาสูรย์ รหัสประจำตัว ๕๕๒๑๐๐๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุปแบบการศึกษาก่อนการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบเกมของกิจกรรมชุมนุมโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เข้าร่วมตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☒	ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
	☐	ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
	☐	ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
	☐	อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๗๑๒-๕๔๑๙

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๑ ๒๒๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน Miss Li Yajia

ด้วย นางสาวดาวาชเยต ปัญญาสุรยุทธ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๑๐๐ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุ่นแบบการศึกษานอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเนื่องด้วยชุมชนโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☒ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ..... |
|------|--|

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๖๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ พิwareรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑๒-๕๕๓๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ว ๑๖๖๕/๒๕๕๗

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์พิมพ์ คงแท่น

ด้วย นางสาวดาวาวยศ ปัญญาสุรยุทธ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๑๐ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมชุมนุมโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☒ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่นๆ ระบุ.....
 |
|------|--|

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ พิรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บ.ว.ว ๑๖๖๕/๒๕๕๗

วันที่ ๐๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. ดร.อรัญ ฤทธิกระเพื่อง

ด้วย นางสาวดาวาชเยต ปัญญาสุรยุธ รหัสประจำตัว ๔๕๘๒๐๐๑๘๐๐๐๐ นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาการเรียน ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบเนื่องกิจกรรมชุมชนโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุความวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้รับเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
	☒ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
	☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
	☐ อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

[Signature]

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรารณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๒๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๓ ขันวานน์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ด้วย นางสาวดาวาวยศ ปัญญาสูรย์ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๐๐๑๙๐๑๐ นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุ่ปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ^๑
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชาชน/กลุ่มตัวอย่าง กีอ นักเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมชุมชน
(ภาษาจีน) ในภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๑ เพื่อนำข้อมูลไปท่าการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอ่าย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๗๗๑๒-๕๔๗๘

ที่ ศธ ๐๔๔๐.๐๑/๒๒๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ด้วย นางสาวดาวาชยา ปัญญาสูรย์ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๐๑๘๐๑๐ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รุปแบบการศึกษากองเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของกิจกรรมชุมนุมโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชาชน/กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่อยู่ในกิจกรรมชุมนุมภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๗ จำนวน ๒๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ พิรวรรณ)

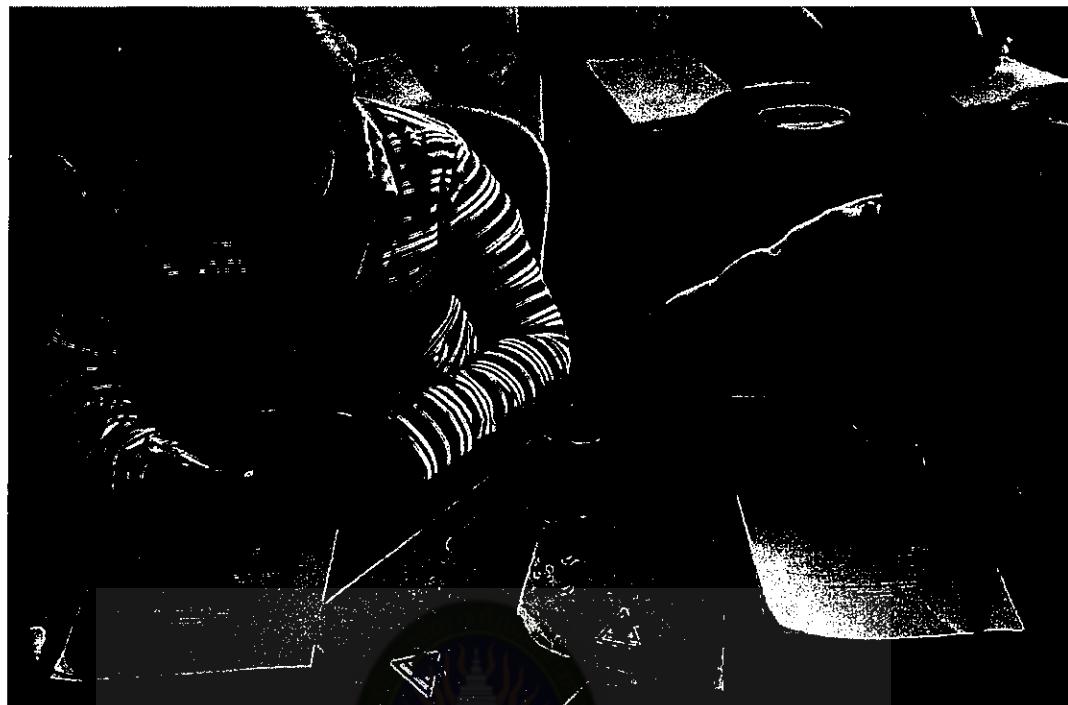
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์, โทรศัพท์ ๐-๔๗๗๑๒-๕๕๓๙

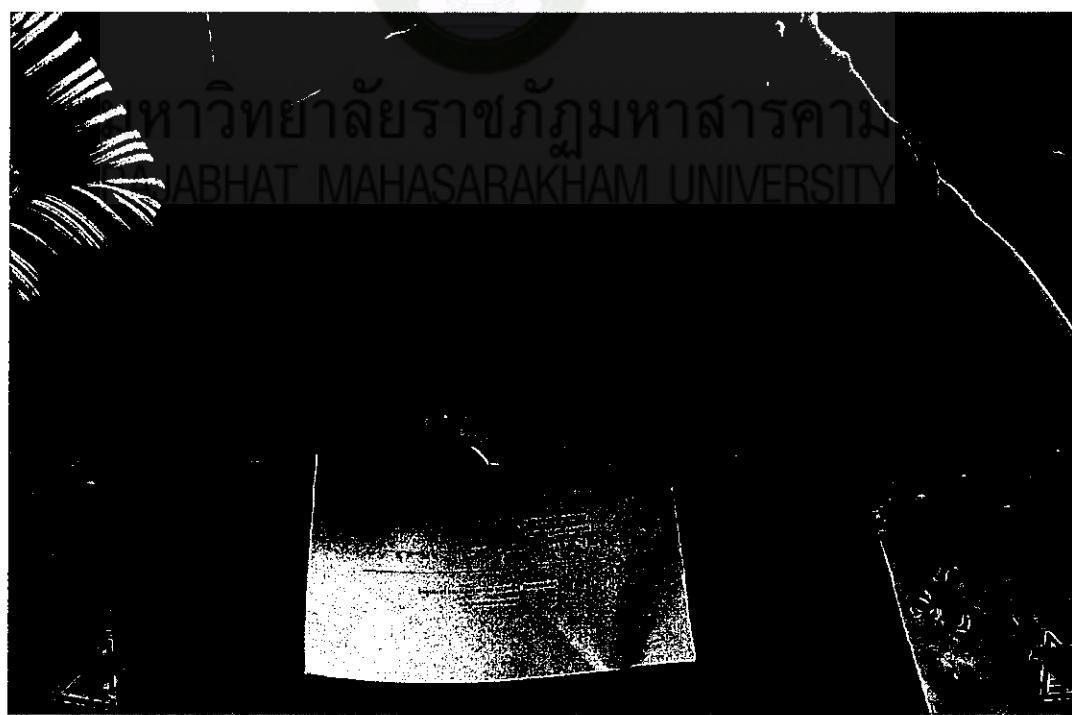
ภาควิชานวัตกรรม
ภาควิชาระบบที่ดินและทรัพยากรดิน

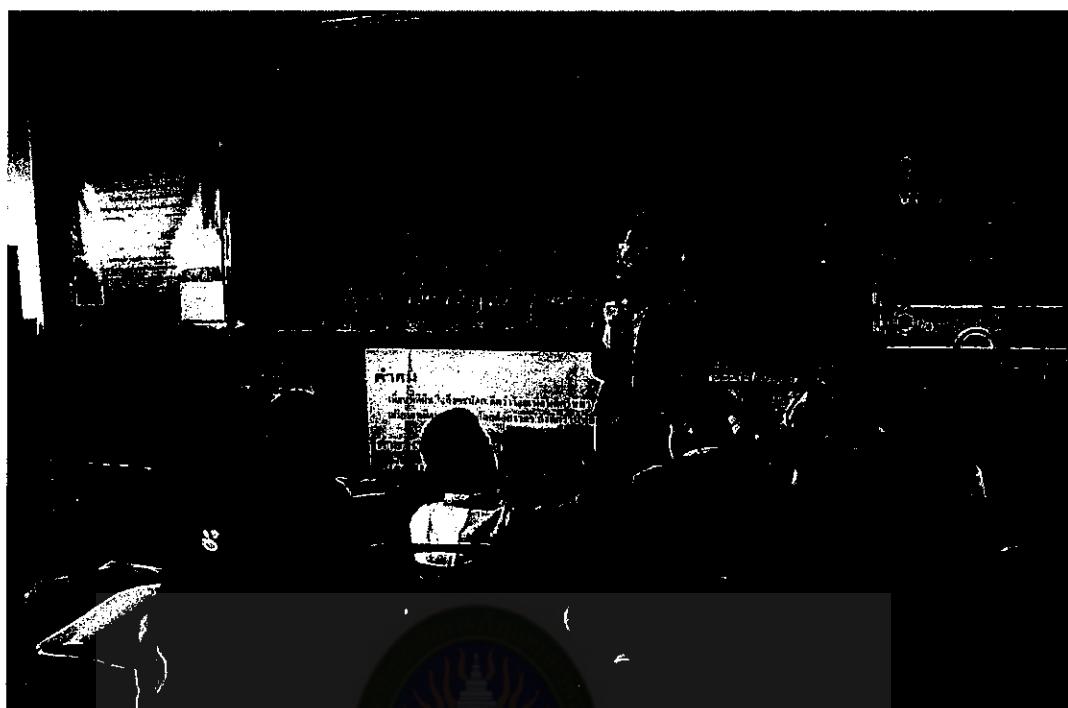

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

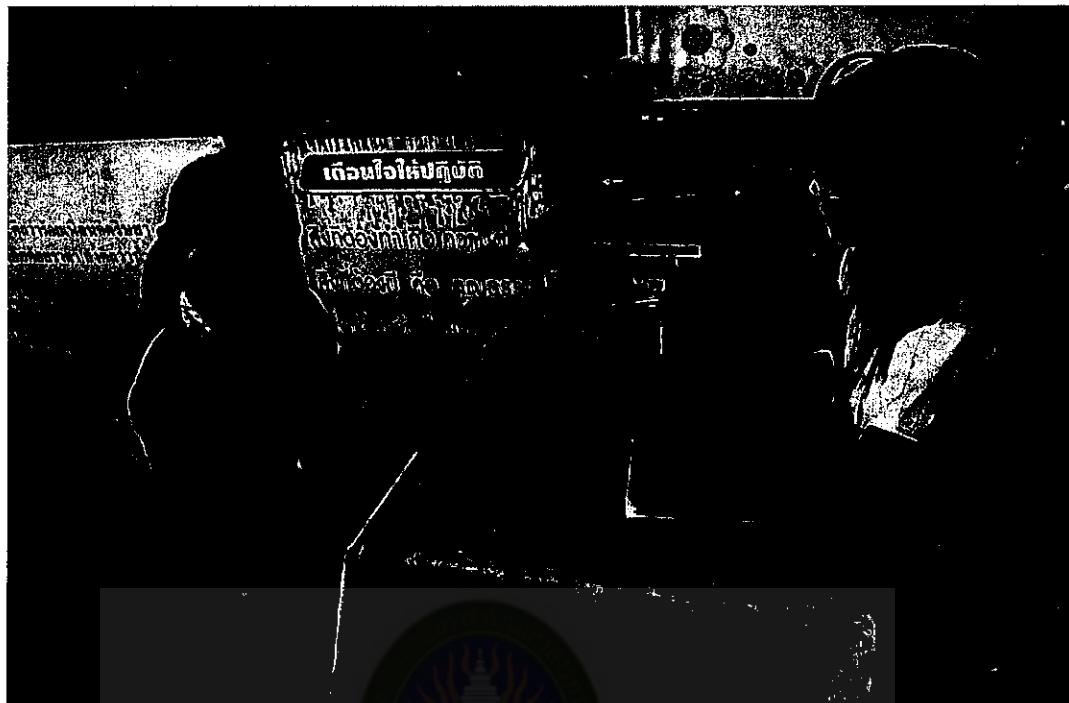
ภาพภาคผนวกที่ 1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

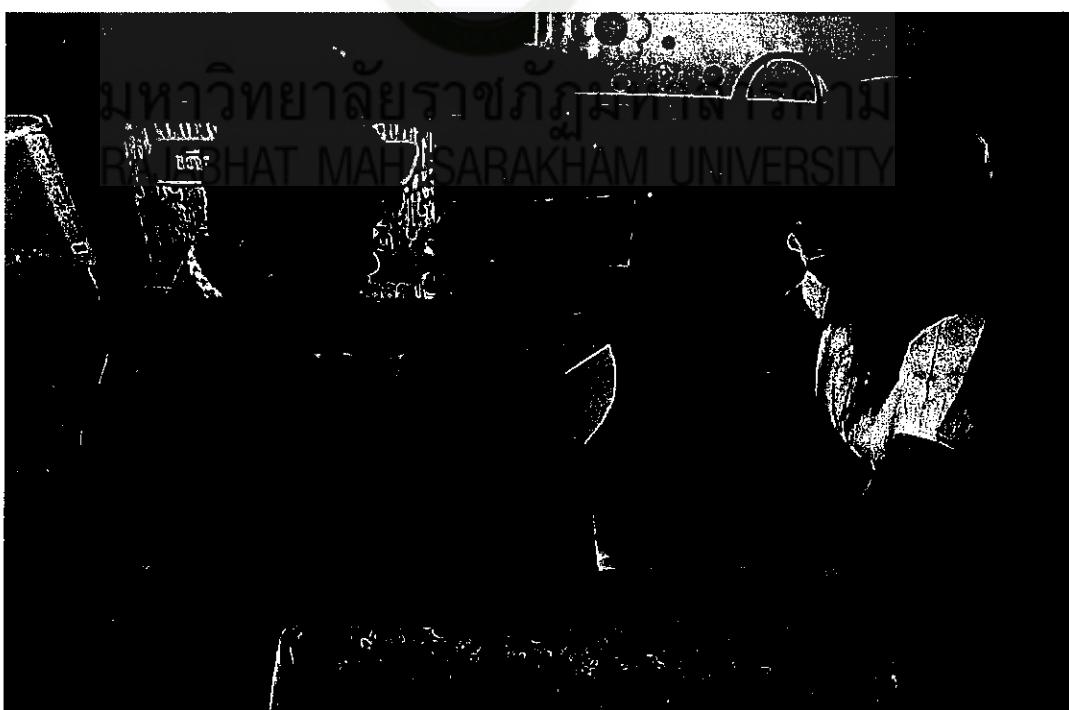

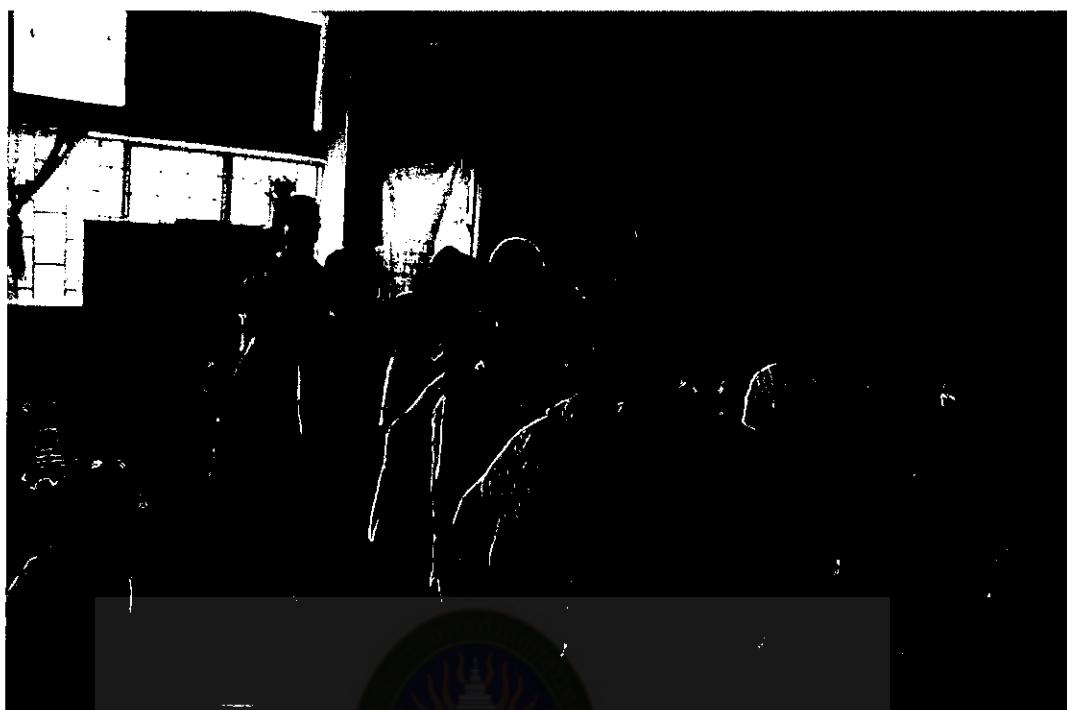
ภาพภาคผนวกที่ 2 การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม

ภาพภาคผนวกที่ 3 ทดสอบการอ่านพยัญชนะ และสรระ ในภาษาจีน

ภาพภาคผนวกที่ 4 การเล่นเกมคำศัพท์ท้าดวล

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวดาวน์เบค ปัญญาสุรยุทธ์
วัน เดือน ปี เกิด	17 มิถุนายน 2532
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	315 หมู่ 3 ตำบลหนองแสง อำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนว้าปีปุ่น
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนว้าปีปุ่น อำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม
ของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ดาวเชยศ ปัญญาสุรยุทธ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวดาวาชยา ปัญญาสุรยุทธ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผศ.ดร.กฤษณา สมะวรรณะ) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

กรรมการ
กรรมการ(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....

 (ผศ.ดร.สุรัวท ทองนุ)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

.....

 (ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 วันที่ เดือน ก.ค. 2558 พ.ศ.

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม

ของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

ผู้วิจัย ดาวนัย ปัญญาสูรยุทธ์ ปริญญา ก.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา พศ.ดร.ภูมิตร บุญทองเดิม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

พศ.ดร.ประสารสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนที่มีประสิทธิภาพ 75/75 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของกิจกรรมชุมชน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกม กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เข้าร่วมในกิจกรรมชุมชน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน จำนวน 4 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t – test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบเกมของกิจกรรมชุมชนมีประสิทธิภาพเท่ากับ $77.65 / 75.75$
- ดัชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม มีค่าเท่ากับ 0.7087 หรือคิดเป็นร้อยละ 70.87
- ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มเรียนกิจกรรมชุมชน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมโดยรวม อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE: Development of Chinese Reading Skill by Using Learning Activities to Incorporate Games of the Chinese Club, Anuban Maha Sarakham School

AUTHOR: Daochayace Panyasurayut **DEGREE:** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS: Asst. Prof. Dr. Poosit Boonthongthoeng Chairman
Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rittidet Committee Member

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The research aimed to: 1) develop supplementary learning activities for Chinese reading skill to incorporate games in club activities to meet the 75/75 criterion of efficiency; 2) study the effectiveness index of Chinese reading skill obtained from the learning activities which were incorporated in the games; 3) compare Chinese reading skill by using the learning activities incorporated in the games in club activities; 4) study the satisfaction of the participants with the learning activities incorporated in the games. The target group comprised 20 Pratom Suksa 4 - Pratom Suksa 6 students who participated in the club activities in the 2 semester of the academic year 2014, obtained through purposive sampling. The instruments used consisted of 10 learning activity organization plans, a test for the skill of reading Chinese aloud containing 20 4-choice questions, and 5-level rating scale questionnaire with 10 questions inquiring satisfaction. The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation, effectiveness index and t-test (dependent samples) for the hypothesis testing.

The results are as follows:

1. The supplementary learning activities for Chinese reading skill that were developed and incorporated in the games of the club had the efficiency of 77.65 /75.75
2. The effectiveness index of Chinese reading skill obtained from organizing learning activities which were incorporated in the games was 0.7087 or was 70.87 percent.

3. The posttest score of Chinese reading skill by using the learning activities incorporated in the games of the club was higher than the pretest score with statistical significance at the level of .01.

4. The satisfaction of the participants with the learning activities incorporated in the games was in the high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูมิตร บุญทองเงิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพงษ์ ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา สมะวรรณะ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ณิชาภา ยศุตมชาดา กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ที่ให้กำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย ดร.สมปอง ศรีกัลยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชัยกระเดื่อง อาจารย์พิเศษ คงแห่น อาจารย์ทัศนี ลามี และ Miss Liyajia ได้กุศลเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และครุโรงเรียนอนุบาลมหาสารคามที่ได้ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกในการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เข้าร่วมกิจกรรม ชุมนุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคามที่ได้เป็นกลุ่มเป้าหมายและช่วยเหลือในการทดลองงานผลการวิจัยสำเร็จในที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุนมาโดยตลอด คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยขออนุบูชา พระคุณบิความรда ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้มีความรู้ มีสติปัญญาส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

ดาวน์โหลด [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#) | [เอกสารนี้](#)

สารบัญ

หัวเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ	๑
ABSTRACT	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๔
สารบัญตารางภาคผนวก	๕
สารบัญภาพภาคผนวก	๕
บทที่ 1 บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
คำดำเนินการวิจัย	๓
วัตถุประสงค์การวิจัย	๔
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา	
ข้อพื้นฐาน พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๕๑	๗
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	๑๖
ทักษะการอ่าน	๑๙
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม	๒๔
แผนการจัดการเรียนรู้	๓๐
การหาประสิทธิภาพ	๓๙

หัวเรื่อง	หน้า
ความพึงพอใจในการเรียนรู้	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
กรอบแนวคิดการวิจัย	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
กลุ่มเป้าหมาย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	58
แบบแผนการวิจัย	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
สรุปผลการวิจัย	79
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	96
ภาคผนวก ข แบบทดสอบ และแบบประเมินต่าง โดยผู้เรียน	106
ภาคผนวก ค คุณภาพของแบบทดสอบ และแบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ	115
ภาคผนวก ง ตารางคะแนนการทดสอบต่าง ๆ	124

หัวเรื่อง

หน้า

ภาคผนวก จ หนังสืออนุมัติต่าง ๆ	131
ภาคผนวก ฉ ภาพประกอบการวิจัย	139
ประวัติผู้วิจัย	144

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 1	10
2 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 4	11
3 รูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตาราง	37
4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และระยะเวลา	58
5 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design	63
6 คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	71
7 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	74
8 ค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกิจกรรมชุมนุม	75
9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนทดสอบทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมชุมนุม	76
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของกิจกรรมชุมนุมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมชุมนุม	77

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย	56
----------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่

หน้า

1	ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	116
2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	118
3	ความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน แต่ละข้อกับผลคาดหวังการเรียนรู้โดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ	120
4	ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีน	121
5	ความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	122
6	ค่าอำนาจจำแนก (r_c) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้เกณฑ์ของชุมนุมภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม	123
7	ตารางคะแนนการทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน	125

สารบัญภาคผนวก

ภาคผนวกที่	หน้า
1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	140
2 การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม ..	141
3 ทดสอบการอ่านพยัญชนะ และสระ ในภาษาจีน	142
4 การเล่นเกมคำศัพท์ห้าดาว	143

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนให้เข้มแข็ง นอกรากภาษาอังกฤษแล้ว การสร้างเสริมสมรรถนะและความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศที่สองโดยเฉพาะภาษาจีน เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง มีผู้ใช้มากเป็นลำดับสองรองจากภาษาอังกฤษ และเป็นภาษาหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นพัฒนา ส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการแข่งขันในเวทีโลก โดยให้หน่วยงาน และบุคลากรทุกภาคส่วนได้รับหน้าที่ถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน และร่วมมือกันดำเนินงานพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้บรรลุเป้าหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2557 : 1)

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ หากเด็กไม่สามารถอ่านหนังสือได้ จะทำให้การเรียนสาระต่าง ๆ มีปัญหาไปด้วย ทักษะในการอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของเรออย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องสอนให้ทุกคนสามารถอ่านออกได้ (วัชร พิมพ์ศรี. 2551 : 6) การอ่านยังเป็นทักษะภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคน เพราะในชีวิตประจำวันของคนเราการอ่านเป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันได้ถูกต้อง ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน กล่าวคือต้องอ่านได้ถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ครุกีอผู้ที่มีส่วนสำคัญในการแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน ดังหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ให้มีการส่งเสริมการอ่านอย่างต่อเนื่อง เช่น ภาษาจีน ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นต่อการสื่อสารในปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 42)

สภาพการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ปี 2556 มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านภาษาอีนที่อ่านออกเสียงพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และไม่สามารถสื่อสารภาษาอีนออกมาได้ถูกต้อง ด้วยข้อบ่งคือ 1) อักษร d และ t นักเรียนมักสับสนกับการใช้อักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งที่จริงแล้วอักษร d = ด แล้วอักษร t = ท 2) อักษร b และ p นักเรียนมักสับสนกับการใช้อักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งที่จริงแล้วอักษร b = บ ล่าวน p = พ 3) เสียงพยัญชนะ h คล้ายกับเสียง / ห / ในภาษาไทย แต่ไม่ใช่เสียงที่เดียว เสียง h ในภาษาอีนโคนลีนจะถือว่า / ห / ในภาษาไทย หากไม่ออกเสียงว่า เหอ แต่ออกเสียงว่า ho เสียงนี้เป็นปัญหาสำหรับผู้ที่พูดภาษาอีสานเป็นภาษาแม่เป็นอย่างมาก เพราะโดยปกติภาษาอีสานจะออกเสียง / ห / เป็นเสียงนาสิก เมื่อออกเสียง h ในภาษาอีนก็จะออกเสียงขึ้นจนถูก ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านภาษาอีน อาจเนื่องจากนักเรียนขาดความสนใจ การอ่านภาษาอีนเป็นสิ่งที่ยากต่อการออกเสียง การใช้กิจกรรมในการส่งเสริมการอ่านไม่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้วิจัยพึงเลื่อนหันความจำเป็นที่จะวิจัยการเรียนการสอนวิชาภาษาอีน เพื่อแก้ไขปัญหาทักษะการอ่านภาษาอีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

การให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ได้แสดงออกตามความต้องการของร่างกายจะทำให้เด็กมีความสนใจในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของเด็กดีขึ้น เกมเป็นเครื่องมือที่สร้างความสนใจ บูรณาการให้เด็กมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น การเล่นเกมทำให้เด็กมุ่งที่จะทำกิจกรรมจนถึงว่าตอนกำลังเรียนอยู่ ขณะที่เล่นเกมนั้นตนก็ได้ใช้การอ่านไปด้วยซึ่งการอ่านจะช่วยให้นักเรียนอ่านคล่องแคล่ว และเกมจะช่วยสร้างบรรยายกาคในการเรียนสามารถใช้ประกอบการสอนได้ (เยาวพา เตชะคุปต์. 2542 : 56)

สำหรับการสอนเกมเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียน เกิดความสนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สามารถจูงใจให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจโดยที่ครูไม่ต้องบังคับและนักเรียนก็ได้ความรู้โดยที่ไม่รู้สึกตัว นอกจากนั้นเกมจะช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักคิดตัดสินใจด้วยตนเอง เกมทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน เร้าความสนใจและปลูกฝังคุณธรรมต่างๆ นอกเหนือนี้ ศุภิศรีพรหม (2546 : 74) ยังกล่าวไว้ว่านักเรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีเรียนปันเล่น (ถานันดร

สุวรรณรัตน์. 2550 : 35) จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาต่างประเทศ ที่เหมาะสมนี้ ความสำคัญอย่างยิ่งกับเด็กที่กำลังเริ่มฝึกอ่านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นระดับพื้นฐานของการศึกษาในระดับประถมศึกษา

จากหลักการและสภาพปัจจุบันที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สาเหตุของ ปัจจุบัน พบร่วมกับ ปัจจุบันที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย มี หลายประการ ได้แก่ นักเรียนบางคน ไม่ให้ความสำคัญของการเรียนภาษาจีน นอกจากจะ แก้ปัญหา ที่ตัวนักเรียนแล้ว กลวิธีการสอนของผู้สอนมีส่วนที่สำคัญมากที่จะช่วยแก้ไข การ อ่าน การสอนแบบเดิมทำให้ผู้เรียนเบื่อและไม่สนใจการเรียน การใช้เกมเพื่อฝึกการอ่าน ภาษาจีนจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถเร้าความสนใจผู้เรียนให้เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ต่อการเรียน เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า เกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น การแก้ปัญหา การอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่นี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้กิจกรรมเกม เพื่อให้หัวข้อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหานี้ในการอ่านภาษาจีน เพื่อช่วยให้นักเรียนจำตัวอักษร ได้ อย่างแม่นยำ ไม่สับสน ซึ่งคาดว่าจะได้ผลดี เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะ แก่ ครูผู้สอนนักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านภาษาจีน และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้ เหมาะสมกับศักยภาพของตน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาอื่น ๆ ได้

คำาถามการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีคำาถามการวิจัยดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบกับกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนที่เรียน โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรม
3. ทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้ประกอบกับก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไร
4. ความพึงพอใจของนักเรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาจีนต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับก่อนเรียนอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุมที่มีประสิทธิภาพ 75/75
2. เพื่อศึกษาค่าคัดชนีประสิทธิผลทักษะการอ่านภาษาจีน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมชุมนุม
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมชุมนุมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมชุมนุมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุม

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับกิจกรรมมีทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนประกอบกับกิจกรรมชุมนุม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาจีน ด้านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความพึงพอใจของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาวิชาภาษาจีน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

4. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เกม หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ซึ่งเป็นเกมที่มีลักษณะการเล่นเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พำนารถไฟฟ้า ฯ คำศัพท์ห้าดาว และສลากมีลุ้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ในขณะที่เรียน หรือหลังจากการเล่นเกม ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างมีความหมาย

2. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน หมายถึง กระบวนการอ่านของนักเรียนชุมนุมภาษาจีนให้ตรงกับสำเนียงภาษาจีนการใช้วรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้แก่ การอ่านสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และการแต่งประโภคภาษาจีนของนักเรียนชุมนุมภาษาจีน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม หมายถึง รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรม ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พำนารถไฟฟ้า ฯ คำศัพท์ห้าดาว และສลากมีลุ้น ซึ่งแยกเป็นรายแผน

4. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุม

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจของนักเรียนในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัดได้โดยแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

6. ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน 75/75 หมายถึง เกณฑ์คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ ของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีน ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

75 (E_1) ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน และการทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้ ซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมด

75 (E_2) ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำได้จากแบบวัดทักษะการอ่านภาษาจีนหลังเรียน ซึ่งไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนในกิจกรรมชุมนุมภาษาจีน ได้รับความรู้ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ประกอบเกมและสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนอย่างคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในด้านภาษาต่างประเทศต่อไป
3. โรงเรียนสามารถนำสารสนเทศจากการวิจัยไปกำหนดเป็นนโยบายการบริหาร วิชาการเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความรู้ของนักเรียนด้านภาษาต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยได้ดำเนินการนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
3. ทักษะการอ่าน
4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเนื่อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจในการเรียนรู้
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศไทย
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 190 - 208) ได้จัดทำสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสรุปสาระสำคัญไว้ดังนี้

1. โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดครอบ โครงสร้างเวลาเรียนโดยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง

2. สาระ (Strands)

สาระ (Strands) คือ กรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content Area) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบซึ่งแตกต่างกันไปตามธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้สาระต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและควรได้รับการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าจะแยกสอนที่ละสาระ

สาระที่กำหนดไว้สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ใน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมดจึงควรได้นำไปสอนในทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถูกพอสมพอกสามเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้านพัฒนาสมรรถภาพทางภาษาในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตาม ความต้องการของกระบวนการเรียนรู้นี้นำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับสูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระคือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications) ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึงความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงแค่ การจดจำคำพิพากษาและรูปประโยคในภาษาต้นเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่องขึ้น ใจวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษาและตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ ในสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง การ รับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเป็นการทำให้นักเรียนตระหนักรถึงทัศนะของชาติ อื่น ๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์รูปแบบพฤติกรรมและเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของ ชาติอื่นที่มีต่อสังคมของชาวต่างด้าว 3 ส่วนคือแนวคิด (Perspectives) การ ปฏิบัติ (Practices) และผลิตผล (Products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิดด้าน วัฒนธรรมนักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชาติอื่น

สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึงนักเรียนมีประสบการณ์เดินของตนอยู่แล้วเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นเป็นแหล่งความรู้ที่มีค่าการเรียนรู้ โยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจะช่วยเสริมความรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง การที่นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียนมาใช้ในโรงเรียนและนำความรู้ที่ ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. คุณภาพของผู้เรียน

เป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรกัลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใน การพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายโดยกำหนดเป็นกรอบองค์ความรู้ทักษะ/ กระบวนการคุณธรรมจริยธรรมไว้เป็นช่วงชั้นและเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี แล้ว จะมีความรู้ความสามารถขั้นต่าง ๆ ตามสาระการเรียนรู้พื้นฐานดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องและคำแนะนำที่ฟัง และอ่านออกเสียงประโยคข้อความนิทานและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านเลือก/ ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่านออก ใจความสำคัญและตอบคำตามจากการฟังและอ่านบทสนทนานิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่าพูด/ เขียน โต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคลใช้คำสั่งคำขอร้องคำขออนุญาตและให้คำแนะนำพูด/ เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อครอบครัวและเพื่อง ใกล้ตัวพูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล สั้น ๆ ประกอบพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวเขียนภาพแผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่านพูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรมใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วัน สำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ตามความสนใจของความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคนิดต่าง ๆ การ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทยเบริญเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองและประเพณีของ เจ้าของภาษา กับของไทย

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกัลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นคืนคว้ารวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกัลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ จากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอคุ้มการพูด/ การเขียน

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลกใช้ภาษาสื่อสารใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและ

รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเองครอบครัว โรงเรียนสิ่งแวดล้อมอาหารเครื่องดื่มเวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการการซื้อ-ขายและลงพื้นที่ภาคภัยในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยชน์เดียวและประโยชน์ผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

สาระการเรียนรู้ภาษาจีน

สาระที่ 1 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร (มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 1

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	เจตคติ
- พูดโต้ตอบด้วยคำพูดสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง	บทสนทนาระหว่างนักเรียนที่ใช้ในการทักทาย 你好、 谢谢、 不客气、 对不起、 没关系 再见 老师教我们读。 我和同学玩。	- การฟัง - การพูด	การฟังภาษาจีน การพูดสื่อสารด้วยภาษาจีน
- ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน 上课、 下课、 安、 画画、 写字	- การฟัง	การฟังภาษาจีน
- บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง	คำศัพท์ จำนวน และประโยชน์ที่ใช้บอกความต้องการ 早上起来要刷牙 我要去洗手间	- การฟัง - การพูด	การฟังภาษาจีน การพูดสื่อสารด้วยภาษาจีน

สาระที่ 4 ภาษาถือความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคม)

ตารางที่ 2 แสดงสาระการเรียนรู้ภาษาจีนสาระที่ 4

ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง		
	ความรู้	ทักษะ/กระบวนการ	ความรู้
- ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว	ใช้ภาษาจีนในการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ เช่น สัตว์ในเนื้อหาในบทเรียนที่เรียน	- การอ่าน - การเขียน	การอ่านภาษาจีน การเขียนด้วยภาษาจีน

โดยสรุปสาระการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า ผู้วิจัยจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน เป็นการส่งเสริมกระบวนการอ่านให้ตรงกับสำเนียงภาษาจีนการใช้วารณญูกต์ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ได้แก่ การอ่านสาระ พยัญชนะ การแต่งประโยคภาษาจีนของนักเรียน ชุมนุมภาษาจีนเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านภาษาจีน ได้อย่างถูกต้องตามอักษรและไวยากรณ์ในภาษาจีน

4. การวัดและประเมินผล

4.1 หลักการในการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้สะท้อนสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะขั้นพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่ง เป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียนระดับสถานศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองเพื่อนประเมินเพื่อนผู้ปกครองร่วมประเมินในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ้อมเสริมการประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่และมากน้อยเพียงใดเมื่อสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใดนอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วยทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาคผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนออกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใดรวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบายหลักสูตร โครงการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยชี้ส่วนมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอนนอกสถานศึกษานี้ยังได้จากการตรวจสอบบททวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติเป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้น

นักเรียนศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเพียบเคียงคุณภาพ การศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

4.2 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

4.2.1 การตัดสินการให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

1) การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้การอ่านคิด วิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นผู้สอนต้องคำนึงถึง การพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลักและต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและ ต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียนรวมทั้งสอนช่วงเตรียมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพระดับ ประเมินศึกษา

(1) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน

ทั้งหมด

(2) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตามเกณฑ์ที่

สถานศึกษากำหนด

(3) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

(4) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน

2) การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประเมินศึกษาในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็นระบบ ตัวเลขระบบตัวอักษรระบบร้อยละและระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานการประเมิน การ อ่านคิดวิเคราะห์และเขียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้นให้ระดับผลการประเมินเป็นดี เยี่ยมดีและผ่านการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดและให้ผลการเข้าร่วม กิจกรรมเป็นผ่านและไม่ผ่าน

3) การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งการรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตราฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

4.2.2 เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประดิษฐ์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

เกณฑ์การจบระดับประดิษฐ์ระดับมัธยมศึกษา

- 1) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติมตามโครงสร้างเวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด
- 2) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 3) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 4) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด
- 5) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

การประเมินทักษะการอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 134 - 135) ได้เสนอเทคนิคแนวทางการประเมินผลทางภาษาทักษะการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สองจะกระทำได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว
2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์วารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลา ไฟ จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมการทดสอบทักษะอ่านจำแนก ได้ดังนี้คือ

2.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสมที่เป็นงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสารรายงานต่าง ๆ ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบาย วิธีการจากแผ่นพับ คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคลบทคัดจากหนังสือวิชาการ จดหมาย ภาพชุดพร้อมกับคำบรรยายภาพ หรือภาพเหตุการณ์พร้อมกับคำบรรยาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ

2.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนับสนุนตอบผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและอภิปัญญาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษาฯมาใช้ร่วมกับความสามารถเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่รับ ได้ด้วยการเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้โดยลูกศร ลากเส้น คาดภาพขีดเส้นใต้ จับคู่ เรียงลำดับข้อความใหม่หรือเติมคำ หรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสม ได้ใจความฯลฯ

ญปุทธ กรวังสวัสดิ์ (2549 : 189 - 190) ได้เสนอถักยัณการประเมินทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. การประเมินความรู้ด้านคำศัพท์

5 = รู้คำศัพท์ทั้งหมด

4 = รู้คำศัพท์เกือบทั้งหมดและคำที่ไม่รู้ก็ไม่มีผลต่อความเข้าใจบทอ่าน

3 = ไม่รู้ความหมายคำสำคัญบางคำที่มีผลต่อความเข้าใจบทอ่าน

2 = ไม่รู้คำศัพท์มากจึงไม่ค่อยเข้าใจบทอ่าน

1 = แทบไม่รู้คำศัพท์จึงเข้าใจบทอ่านน้อยมาก

2. จำเครื่องหมายเชื่อมข้อความ การประดิษฐ์ต่อเรื่องและความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของผู้เขียน เช่น ให้ผู้เรียนอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ อ่านเพื่อย่อความ การใช้พจนานุกรมการอ่านจดหมายที่เขียนด้วยลายมือ

โดยสรุป การอ่านภาษาจีน เป็นกิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนได้อ่านข้อความ ที่มีความยาวตามความเหมาะสม ซึ่งผู้เรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา ซึ่งผลจากการดำเนินการดังกล่าวผู้เรียนจะมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาจีนมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

กระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอนวิชีสอนและแนวคิดทฤษฎีซึ่งเป็นที่มาของวิชีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามระดับชั้นวิชีสอน นางวิชีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่นานบางวิชีถูกนำมาใช้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก็เสื่อมความนิยมไป การที่วิชีสอนแต่ละวิชีไม่ได้รับความนิยมต่อเนื่องมิใช่ เพราะความล้มเหลวในการปฏิบัติ เท่านั้นแต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาด้านภาษาศาสตร์และด้านการศึกษาด้วยแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยาด้านภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นมา มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทางที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัยต่าง ๆ ของนักปรัชญาณักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นมา มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวทางเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติมีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาใน การสื่อความหมายโดยมีป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคมดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มากและมีทักษะในการตรวจสอบความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนจึงควรใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2530 : 584-588) ให้แนวทางในการสร้างเจตคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษากับผู้เรียนดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาต่างประเทศโดยการยกตัวอย่างถึงที่ใกล้ตัวซึ่งพบเห็นอยู่เป็นประจำ เช่น ป้ายสินค้าประเภทอาหารเครื่องดื่มยาการรักษา โรคและเครื่องใช้นานาชนิด
2. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน
 - 2.1 จัดกิจกรรมการเรียนให้สนุกสนาน
 - 2.2 ความยากง่ายของบทเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
 - 2.3 วิธีการนำเสนอสู่บทเรียนง่ายและดึงดูดความสนใจ
 - 2.4 เด็กเกิดความมั่นใจและมีกำลังใจโดยครูแสดงความชื่นชมเมื่อเด็กทำกิจกรรมได้สำเร็จ

2.5 เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และใช้เหตุผลในการทำกิจกรรมทางภาษา เช่น อ่านหรือฟังปริศนาแล้วหาคำตอบ

2.6 ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไปนั้นสามารถใช้ได้จริง โดยครูสร้างสถานการณ์ให้เด็กได้ฝึกใช้ภาษา

2.7 หากโอกาสให้เด็กได้แสดงออกในแต่ละชั่วโมงซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสามารถของตน

ดวงเดือน แสงชัย (2539 : 3-5) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนภาษาต่างประเทศด้วย ประมาณศึกษาดังนี้

1. สร้างความคุ้นเคยและบรรยายภาพที่เป็นมิตรระหว่างครุกับนักเรียนให้เด็กนี หัศนศติที่ดีต่อการเรียนเรียนภาษาอังกฤษ โดยการสนทนากับเด็กมองเห็นภาษาต่างประเทศเป็น วิชาที่มีประโยชน์เรียนไม่ยากพยานมสร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ให้เด็กเห็นว่าภาษาอังกฤษมีประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวันของทุก ๆ คนชั่วโมงแรกถือว่ามี ความสำคัญมากผู้เรียนจะต้องมีความประทับใจที่ดีต่อครุการดำเนินการสอนต่อไปจึงจะราบรื่น

2. เด็กในวัย 9-12 ขวบ มีสมาร์ทโฟน ในช่วงสั้น ๆ ขอบกระโดยดี ตลอดเดือน เคลื่อนไหว ร่างกายดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนจึงควรมีกิจกรรมให้เด็กได้เคลื่อนไหวและแสดงออกมาก ๆ เพื่อให้รับกับธรรมชาติของเด็ก

3. เด็กเลือกชนิดการแบ่งขั้นจึงควรมีการแบ่งกลุ่มแบบคละเด็กเก่งปานกลาง และ อ่อนให้เท่า ๆ กันในทุก ๆ กลุ่มอาจให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มและใช้รูปภาพเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม

4. ครุทำความรู้จักกับนักเรียนแต่ละคนให้เร็วที่สุดพยานมจำชื่อให้ได้ทุกคนเรียนรู้ ความสามารถพิเศษของแต่ละคน

5. ครุควรกล่าวคำชมเชยเด็กทุกโอกาสด้วยความจริงใจ มีการเสริมกำลังใจให้เด็กใน ทางบวกเมื่อเด็กทำสิ่งใดสำเร็จแม้แต่เรื่องเล็ก ๆ พยานมไม่ใช้การลงโทษหากไม่จำเป็นจริง ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกชอบวิชานี้และชอบครุผู้สอนการชุมชนเชียร์ทำหั้งพูดชุมในขณะ เรียนและลงในสมุดทำงานของนักเรียนพยานมให้เด็กเกิดความภูมิใจในตนเองแล้วแรงจูงใจ ตามมา ergonomics

6. หากต้องติดตெียนหรือลงโทษไม่ควรดูรุนแรงหรือทำร้ายร่างกายโดยเฉพาะกับเด็ก ที่เรียนอ่อนเพราะจะเกิดปมด้อยครุพูดให้กำลังใจ เช่น “เอ้าไว้คราวหน้าพยานมใหม่” หรือ “หนูลองไปฝึกเพิ่มเติมมาอีกนะ”

7. ในการเรียกตอบคำ答 หรือร่วมกิจกรรมครูไม่ควรเรียกเจาะจงแต่เด็กอ่อนและ
ละเลยเด็กเก่งควรเรียกอย่างทั่วถึงให้โอกาสทุกคนได้แสดงออกไม่ให้มีนักเรียนคนใดรู้สึกว่า
ตนถูก忽 ทึ้ง

8. การสอนเนื้อหาใหม่ครูควรเรียกเด็กเก่งตอบก่อนเพื่อให้เด็กอ่อนได้ทบทวนช้า
ให้เกิดความมั่นใจและนึกอย่างจะตอบเองบ้าง

9. การถามครูควรตามก่อนถึงจะเรียกชื่อเพื่อให้เด็กทุกคนตั้งใจฟังและคิดคำตอบ
เต็ยมไว้หากครูจำชื่อนักเรียน ให้ไม่หมดให้เรียกเลขประจำตัวเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าชั่วคราว

10. หากมีเด็กเรียนอ่อนมาก ๆ อยู่ในห้องครูไม่ควรเสียเวลาคืนคำตอบหรือบ่นว่า
จนทำให้เสียเวลาเด็กอื่น ๆ และทำลายบรรยากาศครูควรนัดเดือนนั้นมาฝึกนอกเวลา

11. ครูภาษาที่ดีต้องเข้าใจธรรมชาติความแตกต่างของคนไม่ใช้คำพูดหรือสีหน้า
เป็นหน่วยเด็กอ่อนตรงข้ามต้องพยายามเสริมสร้างกำลังใจแก่เด็ก

12. ถ้าครูไม่มีเวลาช่วยเหลือเด็กอ่อนครูควรใช้วิธี “เพื่อนช่วยเพื่อน” คือเด็กเก่ง
ช่วยเหลือเด็กอ่อนแต่ควรระวังจะสร้างภาระให้เด็กเก่งเกินไป

13. การสอนเด็กเลือกการเน้นการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่าสอนคำศัพท์ยาก ๆ

14. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมไม่ควรใช้เวลานานเกิน 15 นาที เพราะธรรมชาติเด็กเป็น
เร็วมีสมรรถภาพดังนั้นถ้าสอน 1 ชั่วโมงควรเตรียมกิจกรรมไว้ประมาณ 4-5 กิจกรรม

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว สรุปหลักการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนเรียน ได้ว่า
ชั่วโมงเริ่มแรกของการสอนครูควรสร้างความคุ้นเคยและบรรยายศาสต์ที่ดีทำให้ผู้เรียนเกิด
ความรู้สึกต่อการเรียนภาษาต่างประเทศครูผู้สอนจะต้องทำการรู้จักกับผู้เรียนให้เร็วที่สุดจะ
ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนสำหรับการจัดบทเรียนต้องเหมาะสมกับ
ความสามารถของเด็กแต่ละระดับนหเรียนควรเริ่มจากง่ายไปยากและควรเน้นการฝึกออกเสียง
มากกว่าการเน้นคำศัพท์ที่ยาก ๆ กิจกรรมต้องสอดคล้องกับธรรมชาติเด็กซึ่งจะทำให้เด็กเกิด
ความรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินมีความสุขกับการเรียน สำหรับการวิจัยนี้ได้ใช้การสอน
ภาษาต่างประเทศมาสอน ใช้สอนภาษาจีนในกิจกรรมชุมนุมโดยมีหลักการสอนที่เน้นการอ่าน
ภาษาจีนเกี่ยวกับการใช้สระ วรรณยุกต์ และการแต่งประโยค โดยใช้กิจกรรมประกอบเกม

ทักษะการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคน ในยุค

ปัจจุบันยิ่งกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลง เจริญก้าวหน้ามากและเป็นไปอย่างรวดเร็ว การอ่านจึงเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และคุณภาพการอ่านของนักเรียนย่อมมีผลกระทบตึงคุณภาพของการจัดการศึกษาการอ่านมีความหมายหลายนัย นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 7) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึงการแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมารูปความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถจำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

บันลือ พฤกษะวน (2538 : 2) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมารูปความคิดโดยการผสมผสานเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน
3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายโอนความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน
4. การอ่านเป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ

ด้าน เช่น การสังเกต จำรูปคำ

แม่นมาส ชาลิต (2544 : 3) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการรับสาร ซึ่งแสดงด้วยลักษณะที่เรียบง่ายไว้เป็นลายลักษณ์ (ภาพรหัสแผนภูมิ) และอักษร โดยใช้วิธีสำหรับรับสารที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร คือ ตา

วรรณ โสมประยูร (2537 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมารูปความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

วินลรัตน์ สุนทรโจน์ (2544 : 29) กล่าวว่า การอ่าน เป็นรูปแบบของการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองบนกระดาษที่เป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคนและผู้อ่านพยายามเข้าใจความหมายของผู้เขียนไว้

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองในการเปลี่ยนความหมาย สัญลักษณ์ โดยใช้ประสบการณ์ผู้อ่านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมือ สายตาในการรับรู้ข้อมูล เพื่อใช้สื่อหรือรับรู้ ความคิดระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งต่อชีวิตของคนเรา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ทั้งปวง นักศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 188) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษา หาความรู้ และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ

กรมวิชาการ (2546 : 7) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คณมีความคิด และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิดเกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้าน จิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

วรรณ โสมประยูร (2537 : 121) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง พูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพ
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่ได้อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการทำงานที่ตนเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและ ประสบความสำเร็จได้
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคมช่วยให้มีชื่อเสียงและเกียรติยศ
5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยเสริมให้บุคคล ได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศัย การบรรยาย หรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง
6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน เป็นต้น ช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน ได้เป็นอย่างดี
7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปารักษ์ ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญทางวรรณคดี ฯลฯ ช่วยให้อนุชนรู้จักมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยจากคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุก ๆ คน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ทั้งปวง เพื่อนำมาความสำเร็จในการดำรงชีวิตดุจมุ่งหมายของการอ่านการอ่าน ของแต่ละบุคคล ย่อมมีชุดมุ่งหมายแตกต่างกัน จึงมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงชุดมุ่งหมาย ของการอ่านไว้ดังนี้

ศรีรัตน์ เจิงกิ่นจันทร์ (2536 : 8) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของคนเองของงานขายของเขต
ออกไปจากที่มืออยู่เดิม เพื่อให้เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจตนเอง รู้ทันต่อความก้าวหน้าต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิดกว้างวางแผนมากขึ้น

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน หรือความบันเทิง เช่น การอ่านหนังสือหรือสิ่ง
ตีพิมพ์ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก

4. อ่านเพื่อขอร้องไว้ บางครั้งชีวิตของคนเราพบปัญหาและเกิดความท้อใจ หาก
ได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับบุคคลที่พันฝ่าอุปสรรคชีวิตจนประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้ที่หมดหวัง
ในชีวิตมีกำลังใจได้ขึ้น

5. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เช่น หนังสือแนะนำแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อ
สร้างบุคลิกภาพ การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ

สนิท ตึงทวี (2538 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ

2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้ของคนเห็น

3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง

4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า

5. อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม

6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2536 : 21) กล่าวไว้ว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมาย

หลัก 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง

2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อทำเป็น) อ่านเพื่อศึกษาและ
ค้นคว้า (เพื่อคิดเป็น)

วรณี โสมประยูร (2537 : 127) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความอ่านสาร

คดี

2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี

3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัว

ต่าง ๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวรรณ
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีเสียงหมายความกับเนื้อเรื่องและเห็นอกนักพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายของการอ่านแตกต่างกันไป เช่น อ่านเพื่อการค้นคว้า อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความรู้เพิ่มทันต่อเหตุการณ์ของโลกปัจจุบัน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม

1. ความหมายของเกม

ประภากร โลหองคำ และคนอื่น ๆ (2542 : 57) ให้ความหมายไว้ว่า เกมหรือการเล่น เป็นสถานการณ์ในการสอนอย่างหนึ่งที่กำหนดโดยการเล่นกำหนดกระบวนการเล่นเพื่อให้ผู้เล่นได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ มีความสนุกสนานและในขณะเดียวกันก็จะนำเสนอเรื่องราวตามมาไป วิเคราะห์วิจารณ์ในขั้นทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อไป การเล่นเกม

ลักษณะวัลย์ กัมสุวรรณ (2547 : 6) กล่าวว่า เกมคือการเล่นใด ๆ ที่ผู้เล่นจะต้องเล่น ตามกติกาที่กำหนดไว้ซึ่งเกมอาจมีการแบ่งขั้นแพ้ชนะหรือไม่มีการแบ่งขั้นก็ได้แต่จะต้องมี กติกาและมีประเมินผลความสำเร็จของการเล่นเกมแต่ละครั้ง

สุรังค์ สากร (2547 : 142) กล่าวว่า เกมหมายถึงกิจกรรมการเล่นที่กติกาและ กติกาที่ผู้เล่นเกมต้องปฏิบัติตาม เมื่อสิ้นสุดการเล่นจะมีการประเมินความสำเร็จตามกฎเกณฑ์ หรือกติกาหรืออาจตัดสินแพ้-ชนะการเล่นเกมอาจเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ อาจมีอุปกรณ์ หรือไม่มีก็ได้

กรณี คุรุรัตนะ (2545 : 109) กล่าวว่าเกมเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสอนนั้นเริ่มนีบทบาทแล้วซึ่งนักการศึกษาได้ดัดแปลงมาเรื่อย ๆ ซึ่งอาจเริ่มมาจาก การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของเกมไว้ดังนี้

วี. เกี้ยสกุล (2540 : 72) เกมหมายถึงกิจกรรมที่สนุกสนานมีกฏกติกา กิจกรรมที่เล่นทั้งเกมเงียบ (Quiet Games) และเกมที่ใช้ความว่องไว (Active Games) มีทั้งเกมที่เล่นคนเดียว สองคนหรือเล่นเป็นกลุ่มบางเกมเล่นเพื่อความสนุกสนานเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดบางเกม กระตุ้นการทำงานของร่างกายและสมองบางเกมฝึกทักษะบางส่วนของร่างกายและจิตใจเป็นพิเศษ

เตือนใจ เคลิมกิจ (2545 : 15) ให้ความหมายเกมภาษาคือกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ (Task Based) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการนำไปสู่เป้าหมายกติกาของเกมจะเป็นตัวกำหนดกระบวนการทำกิจกรรมร่วมกันของผู้เรียน

อุวิทย์ นูลคำ และอรหัย นูลคำ (2546 : 90-91) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมว่าคือกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเล่นเกมที่มีกฎเกณฑ์ติดตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงร่วมกันที่ไม่บ่งบอกผลลัพธ์ช้อนทำให้เกิดความสนุกสนานร่าเริงเป็นการออกกำลังกายเพื่อพัฒนาความคิดเริ่มสร้างสรรค์มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยมีการนำเนื้อหาข้อมูลของเกมพฤติกรรมการเล่นวิธีการเล่นและผลการเล่นมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปผลการเรียนรู้

ฉุวินล ตันปิติ (2546 : 13) กล่าวว่าเกมหมายถึงกิจกรรมการเล่นที่มีลักษณะการแข่งขัน โดยผู้เล่นจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และกติกาตามที่วางเอาไว้ผู้เล่นอาจมีตั้งแต่หนึ่งคนสองคนหรือเป็นทีมซึ่งเกมถือว่าเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีการประเมินความสำเร็จของผู้เล่นไปในตัวจะช่วยให้ผู้เล่นเกิดความกระตือรือร้นฝึกสติปัญญาและไหวพริบ

กรรมการ สุขเกนม (2549 : 28) กล่าวว่าเกมเป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎกติกาที่ไม่บ่งบอกชัยชนะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานมีวัตถุประสงค์ในการเล่นและส่งเสริมให้เกิดทักษะต่าง ๆ

สรุปได้ว่า เกม หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่กำหนดขึ้น โดยมีจุดหมายมีกฎเกณฑ์มีกติกาจัดอยู่ในรูปการแข่งขันระหว่างบุคคลระหว่างกลุ่มเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญาอีกทั้งยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินอีกด้วย

2. จุดมุ่งหมายของการใช้เกมประกอบการสอน

ในการนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการ

ใช้เกมนั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดดังนี้

ฤกษยา แสงเดช (2545 : 181) เสนอแนวคิดว่าจุดมุ่งหมายของเกมฝึกภาษา มีดังนี้

1. เพื่อเป็นการเร้าความสนใจให้ผู้เรียนอยากรู้เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
2. เพื่อช่วยย้ำถึงที่เรียนไปแล้วทั้งในด้านคำศัพท์รูปแบบประโยคและการออก

เสียง

3. เพื่อช่วยจัดจุดอ่อนในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วยการนำถึงที่เป็นปัญหา

นำมาแก้ไขให้เสร็จสิ้น

4. เพื่อช่วยความจำไวในการคิดการทำความเข้าใจการปฏิบัติตามคำสั่งและ
การใช้ภาษาอย่างอัตโนมัติ

5. เพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่าเป็นวิชาที่สนุกน่าสนใจ
และมีชีวิตชีวา

ฤกษย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 90-91) ได้เสนอว่า

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยความสนุกสนานและท้าทาย
ความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเองทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง

2. เป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะและเทคนิคต่าง ๆ การมีส่วนร่วมใน
การเรียนรู้มีโอกาสแตกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น

สรุปได้ว่า การใช้เกมประกอบการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านให้รู้จัก
การปฏิบัติตามกฎกติกาส่าง เสริมความคิดสร้างสรรค์ส่งเสริมลักษณะการเป็นผู้นำและการ
ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคีสร้างเสริมคุณธรรมด้านจิตใจความมีน้ำใจเป็นนักกีฬามีความ
สนุกสนานร่าเริงและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

3. ประเภทของเกมประกอบการสอน

เรืองศักดิ์ อัมม ไฟพันธ์ (2536 : 32) ได้จัดประเภทของเกมออกเป็น 7 กลุ่มคือ

1. Number Games เป็นเกมที่เสริมความรู้ฝึกความจำตลอดจนปฎิภัณฑ์และ
ความเร็วในการคิดเกี่ยวกับตัวเลขทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เล่น

2. Vocabulary Games เป็นเกมที่มุ่งทดสอบความจำและความรู้เดิมที่ผู้เล่นเคยมี
ประสบการณ์ทางด้านภาษา มาทั้งในด้านการออกเสียง การสะกดคำภาษาไทยและ Part of
Speech นอกจากนั้นยังเป็นการเรียนรู้ศัพท์ใหม่เพิ่มเติมอีกด้วย

3. Structure Games โดยปกติการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของภาษาเป็นเรื่องที่หนักน่าเบื่อมาก การฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดขึ้น ได้การจัดเกมเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาจะต้องเป็นเกมที่ล็อกอาการดังกล่าวของผู้เรียน ได้

4. Spelling Games เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้การเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง เพราะคำศัพท์ภาษาอังกฤษนี้มีเป็นจำนวนมาก เกมนี้จะช่วยเสริมความสามารถในการจำคำศัพท์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

5. Conversation Games เกมนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกทางด้าน Information and Communication โดยเน้นในด้านการสรุปเนื้อหาที่เข้าใจชัดเจนระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

6. Writing Games เกมในกลุ่มนี้จะรวมเอาเกมในกิจกรรมอื่น ๆ มาช่วยเสริมทักษะทางการเขียนเพื่อช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เล่นเกมให้ง่ายขึ้น

7. Miscellaneous Games เป็นกิจกรรมที่จัดสำหรับผู้เล่นเพื่อความสนุกสนาน และเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ภาษาผู้สอนสามารถประยุกต์เข้ากับกิจกรรมพิเศษนอกห้องเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การแสดงละคร การต่อว่าที่ เป็นต้น

เตือนไว้ เคลิมกิจ (2545 : 32-34) ได้แบ่งประเภทของเกมไว้ดังนี้

1. เกมที่มีการเคลื่อนไหว (Movement Games)

2. เกมที่ใช้บัตร (Card Games)

3. เกมที่ใช้กระดาษ (Board Games)

4. เกมลูกรเต้า

5. เกมวาดภาพ

6. เกมการเดา

7. เกมบทบาทสมมุติ

8. เกมเกี่ยวกับการร้องเพลงการพูดให้จังหวะ

9. เกมที่เล่นเป็นทีม

10. เกมคำศัพท์

จากประเภทของเกมการสอนที่เสนอมาข้างต้นผู้วิจัยได้เลือกเอาเกมคำศัพท์ มาใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านภาษาจีนเนื่องจากเป็นเกมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์และการสะกดคำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกมที่ใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ 5 เกม ได้แก่ ร่วมด้วยช่วยกัน คำศัพท์พากำ รถไฟฟ้า คำศัพท์ห้าดาว และสลากกินแบ่ง

4. ขั้นตอนในการใช้เกมเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นิตยา สุวรรณศรี (2539 : 19-20) แนะนำขั้นตอนการสอนด้วยเกมให้ประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. เตรียมตัวให้พร้อมในการเล่นเกมรวมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเตรียมคำพูดที่จะพูดก่อนหรือระหว่างเล่นเกม

2. ก่อนแนะนำเกมควรถามความสนใจของนักเรียนด้วย

3. อย่าให้เกมตอนเริ่มต้นช้า ไม่งاจใช้เกมตอกคลังหรือตอนท้ายเมื่อนักเรียนต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ

4. บอกวิธีเล่นอย่างละเอียดจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเล่น โดยอาจทดลองสักเล็กน้อย

5. ครูเป็นผู้ดูแลและแนะนำด้วยตนเองและถ้าจะแนะนำอะไรควรยืนอยู่หน้าห้อง

6. ควรรักษากฎเกณฑ์ในการเล่นเกมอย่างเคร่งครัด

7. ควรมีการควบคุมแม่ช่วงการเล่นจะเปิดโอกาสให้นักเรียนสนุกแต่ก็ต้องคำนึงถึงความมีวินัย

8. สังเกตอาการปัจจัยของนักเรียนขณะเล่นเกมมองข้ามข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ เสียจะทำให้การเรียนมีความสุขมากขึ้น

9. ใน การเล่นเกมเป็นทีมควรให้จำนวนคนแต่ละทีมเท่ากันและความสามารถใกล้เคียงกันเพื่อป้องกันนักเรียนอ่อนจะอายเมื่อทำผิดและทำให้เกิดตื่นเต้นมากขึ้นด้วย

10. เกมควรมีการยืดหยุ่นได้ เพราะแต่ละเกมอาจไม่เหมาะสมกับผู้เล่นทุกกลุ่ม

11. อย่าใช้เวลาเล่นนานเกินไปและเกมแต่ละเกมอย่านานาเล่นบ่อย

ทิศนา แขนมณี (2547 : 81) ได้สรุปขั้นตอนในการสอนด้วยเกมดังนี้

1. ผู้สอนนำเสนอเกมชี้แจงวิธีการเล่นและกติกาการเล่น

2. ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา

3. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการหรือพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน

4. ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. ประโยชน์ของเกมในการสอนภาษา

กัญจนा จันทะดวง (2543 : 72) สรุปประโยชน์ของการใช้เกมประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. ใช้ทบทวนบทเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ไวยากรณ์และอื่น ๆ ได้
 2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
 3. ผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้ภาษาอ่าย่างธรรมชาติ
 4. ฝึกให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา
 5. ผู้สอนสามารถประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ทันที
- เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์ (2545 : 3-4) ได้สรุปถึงประโยชน์ของเกมไว้ดังนี้
1. ช่วยทำให้ผู้สอนทำให้เนื้อหากระจაงจ่ายต่อการเข้าใจ
 2. ช่วยเพิ่มสมรรถภาพการสอนของครู
 3. ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละช่วงได้โดยสังเกตจากการตอบคำถามหรือการร่วมแสดงออกในกิจกรรมของเด็กนักเรียน
 4. เกมช่วยเร้าความสนใจในบทเรียนของผู้เรียน
 5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน
- อ่อน
6. สามารถปรับใช้ได้กับทุกเพศและทุกวัย
 7. บางเกมใช้ได้กับรายบุคคลรายกลุ่มหรือทั้งชั้นเรียน
 8. เกมช่วยลดความเบื่อของเนื้อหาลงได้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานอย่างร่วมและกล้าแสดงออก
 9. เกมช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทุกเรื่องทั้งในการฟังพูดอ่านเขียนและสามารถใช้ในลำดับขั้นการสอนได้ทุกขั้นตอน
 10. ใช้เกมได้ในหลายสถานการณ์ เช่นห้องเรียนชั้นเรียนภาษาอังกฤษงานสังสรรค์ การบ้านและกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นต้น

พิศาล แรมมณี (2547 : 85) สรุปข้อดีของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงผู้เรียนได้รับความสนุกสนานและการเรียนรู้จาก การเล่น
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการเห็นประจักษ์แจ้งด้วยตนเองทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายและอยู่คงทน

3. เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยเร่งมากขยะสอนและผู้เรียนชอบ

สรุปเกม ช่วยเพิ่มสมรรถภาพการสอนของครูช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และเรียนอย่างสนุกสนานช่วยทำให้เนื้อหากระจ่างและง่ายต่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุก คน มีส่วนร่วมนักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อนและสามารถเสริมการเรียนรู้ได้ ทุก ทักษะนอกจากนี้การจัดกิจกรรมเกมสามารถจัดได้ในหลายขั้นตอนในการสอน คือ อาจจัดใน ขั้นนำบทเรียน เพื่อกระตุนให้เด็กเกิดความสนใจ สนุกสนานและมีความกระตือรือร้นในการ เรียนจัดในขั้นสอนหรือแทรกไปในกิจกรรมการสอนบ้างขั้นตอน หรือจัดในขั้นสรุปบทเรียน เพื่อใช้ภูมิปัญญาและสรุปผลหลังการสอนก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้สอนนำไปใช้เดือดจัดในขั้นตอนใด สำหรับผู้วิจัยใช้จัดในขั้นสอน เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนาน กระตือรือร้น และกระตุนให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการเรียน มีสามารถในการเรียนได้ด้านนี้ แนะนำและไม่เมื่องหน่ายในการเรียน หลักในการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา สรุปได้ว่า การจัดเกมการศึกษาให้เด็กควรจัดเกมการศึกษาโดย คำนึงถึงประสบการณ์ของเด็ก ควรจัดตามลำดับจากง่ายไปยาก ขณะเด่นครูควรสร้าง แรงจูงใจให้กับเด็กเพื่อส่งผลให้เด็กเกิดทักษะการอ่านจากการเด่น พยายามให้ผู้เรียนเด่นตามกฎ กติกาและรู้จักการเก็บ เพื่อฝึกอบรมบินัยและการอยู่ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพราะเกมส่วนใหญ่ จะเด่นเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ครูควรให้ความช่วยเหลือและสร้างกำลังใจให้กับเด็กเมื่อเด็กต้องการ ฉะนั้นครูผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้ในการเลือกเกมมาใช้หรือสร้างเกมมาใช้เองนั้นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาไว้ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหา และ ฝึกโดยใช้ชุด กิจกรรมเกมการศึกษา ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป นักเรียนสรุปบทเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมเกมการศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผ่านมาซึ่งไม่ประสบ ผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นที่เนื้อหาและความจำ มากกว่ากระบวนการเรียนรู้ที่จริงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้และทักษะไม่เพียงพอส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แนวทางในการแก้ปัญหาอิควิตี้หนึ่งคือครูต้องพัฒนากิจกรรมการ เรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ TAI ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1. ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาได้วิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนจัดการเรียนรู้มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยการเรียนและระดับบทเรียน

รุจิร์ ภู่สาระ (2545 : 159) ได้ให้ความหมายไว้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึงเครื่องมือที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

ชาญชัย ยมคิมธ์ (2548 : 368) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงแผนที่กำหนดไว้เป็นขั้นตอนล่วงหน้าก่อนจัดการเรียนรู้จริงระบุถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิธีการและกิจกรรมการเรียนการสอนต่อและเครื่องมือที่ใช้และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน

มนติช ลิทธิสมบูรณ์ (2548 : 1) แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงแผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาได้รายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึงการวางแผนจัดเตรียมรายละเอียด ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในแต่ละครั้งและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้และเป้าหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

นิราศ จันทรจิต (2549 : 34–35) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาความรู้ในเรื่องหลักสูตรแนวทางการสอนการจัดทำสื่อประกอบการสอนตลอดจนวิธีการวัดผลอย่างละเอียดทุกแห่งมุน

2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพื่อการจัดทำแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนจากหลักสูตรกับหลักวิชาการศึกษาหรืออวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ ตลอดจนปัจจัยข้าง外的因素 ความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัจจุบันความสนใจความต้องการของนักเรียนผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่นโดยใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนาرامของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนสอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคนที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียนนั้นคือสอนได้ครบถ้วนและทันเวลาช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดขึ้น

5. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรงเพื่อเสนอแนะแก่นักการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กิจกรรมวิชาการศึกษานิเทศก์ผู้บริหารเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครูเพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ถ้าผู้สอนติดڑะจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้แผนการสอนจะใช้เป็นคู่มือครูแก่ผู้มาสอนแทน ได้เป็นอย่างดี

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความชำนาญโดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญการพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอนซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้

สรุปได้ว่า การวางแผนการสอนเป็นงานสำคัญของครูผู้สอนการสอนจะประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือไม่กากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอนเป็นสำคัญประการหนึ่ง ถ้าผู้สอนมีการวางแผนการสอนที่ดีก็เท่ากับบรรลุจุดหมายปลายทางไปแล้วครึ่งหนึ่งการวางแผนการสอนจึงมีความสำคัญอย่างประการ ได้แก่ 1) ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจในการ

สอนย่อมจะสอนด้วยความแคล้วคอกล่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่นดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์ 2) เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป 3) ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตรย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร 4) ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน 5) ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนและเป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีจำเป็นเมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต้องเนื่องกัน และ 6) ทำให้ผู้เรียนเกิดเบตติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

3. ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโจน (2545 : 321) กล่าวว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผลโดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้ดี ได้ทำได้แก่ปัญหาและได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดีซึ่งมี ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวทางการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระจางชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้

มนสิช สิทธิสมบูรณ์ (2548 : 36) กล่าวไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมผู้เรียนบทบาทของครุกราใช้สื่อการวัดผลจนผู้อ่านมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียนได้อย่างสมบูรณ์จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและไม่จำเป็นต้องบันทึกการสอนอีกด้วยได้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีซึ่งมี ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
 3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาเหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
 4. มีความกระจงชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
 5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
 6. ทุกหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสมพันธ์กัน
- นอกจากนี้ได้กล่าวว่าความมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลักษณะ 3 ประการต่อไปนี้
1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้ค่อยชี้นำส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการตามความมุ่งหมาย
 2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกร่ายคำตอบมาเป็นผู้ค่อยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
 3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้เน้นทักษะกระบวนการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในห้องถังหลักเลี้ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง
- สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนหงั้นด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้คิดได้ทำได้แก้ปัญหาและได้เกิดทักษะกระบวนการนำไปใช้ในชีวิตได้
4. องค์ประกอบของแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- มีนักศึกษา นักวิชาการ ทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทยมีแนวคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้คล้ายกันในองค์ประกอบหลัก แต่แตกต่างกันออก ไป ในบางประเด็นซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้อย่างไรก็ได้ เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้
1. หัวเรื่อง (Heading)
 2. สาระสำคัญ (Concept)
 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)

4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material and Media)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์ (2544 : 298) กล่าวว่าองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อหาคำตอบดังกล่าวจึงกำหนดให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

6.1 วิชาหน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง

6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6.3 เนื้อหา

6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน

6.5 สื่อการเรียนการสอน

6.6 วัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า ในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งต้องเขียนให้ครบถ้วนทุกหัวข้อ ดังนี้ 1) วิชาหน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง 2) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการเรียนการสอน 5) สื่อการเรียนการสอน 6) วัดผลประเมินผล 7) ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และ 8) บันทึกหลังการสอน

5. รูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 54-57) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มี หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้

รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้ รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้โดยทั่วไปมีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงข้อแผนการจัดการเรียนรู้ชนิดนี้ จะเป็นการเรียนรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ โดยใช้ความเรียงเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมแต่เมื่อจำกัดในกรณีที่รายละเอียดอยู่คนละหน้ากันเนื่องจากยากต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรยายหรือแบบเรียงหัวข้อ

- 1.1 ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
- 1.2 จำนวนคน
- 1.3 สาระสำคัญ
- 1.4 จุดประสงค์การเรียน
- 1.5 เนื้อหา
- 1.6 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.7 สื่อการเรียนการสอน
- 1.8 การวัดผลประเมินผล

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและถูกต้องควรที่จะกำหนด จุดประสงค์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนาหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ

2. แผนจัดการเรียนรู้แบบตารางแผนจัดการเรียนรู้ชนิดนี้เป็นการนำรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของแผนจัดการเรียนรู้มาเขียนลงในตารางภายในหน้าเดียวเพื่อให่ง่ายต่อการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบแต่มีข้อจำกัดในด้านพื้นที่ในการเขียนและการในการตีตราง

วิมลรัตน์ สุนทรโจน์ (2544 : 299-301) กล่าวว่ารูปแบบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนดอย่างไร ก็ตามลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกันซึ่งพอสรุปได้ 3 รูปแบบดังนี้

1. แบบเรียงหัวข้อรูปแบบนี้จะเรียงตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตราง รูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตรางแต่มีส่วนเสียคือยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อดังตัวอย่าง

ตัวอย่างรูปแบบแผนการสอนแบบเรียงหัวข้อ

1. สาระสำคัญ
 2. จุดประสงค์
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
 3. เนื้อหา
 4. กิจกรรมการเรียนการสอน
 5. สื่อการเรียนการสอน
 6. การวัดและประเมินผล
 7. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติมหรือภาคผนวก
2. แบบกึ่งตารางนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดแม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่านทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
3. แบบตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

รุจิร์ ภู่สาระ (2545 : 53) ได้มีผู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างหลากหลาย การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ในปัจจุบันแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อรูปแบบนี้จะเขียนเรียงตามลำดับ ก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางรูปแบบนี้ให้ความสะดวกในการเขียน เพราะไม่ต้องตีตาราง แต่มีส่วนเดียวกันต่อการอ่านให้สัมพันธ์กันในแต่ละข้อ
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ ตามหัวข้อที่กำหนดแม้ว่าต้องใช้เวลาในการตีตารางแต่ก็สะดวกต่อการอ่านทำให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน
3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตารางรูปแบบนี้จะเขียนเป็นช่อง ๆ คล้ายแบบกึ่งตาราง โดยนำหัวข้อสาระสำคัญมาไว้ในตารางด้วย

ตารางที่ 3 รูปแบบของแผนขัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบตาราง

สาระสำคัญ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา สาระ	กิจกรรม การเรียนรู้	สื่อการ เรียนรู้	การวัดผล ประเมินผล การเรียนรู้	หมายเหตุ

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนการขัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการเขียนจะไม่มีรูปแบบ ตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาจะกำหนดเพื่อความสะดวกในการจัดทำและให้ สัมพันธ์กับข้อกำหนด

6. ผลดีของการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี จะทำให้ครุช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิด ศักยภาพ และประสบการณ์ในกระบวนการต่าง ๆ และทักษะกระบวนการ อันจะมีผลต่อการ ปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6 ประการ

1. เป็นผู้ที่ทำงานโดยนึกถึงความจำเป็น ประโยชน์ และคุณค่าของงานที่มีต่อ ส่วนรวมก่อนลงมือกระทำ

2. เป็นผู้มีจิตใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย ไม่เมตตาความคิด เดียว

3. เป็นผู้ที่ตัดสินใจเลือกแนวทางการปฏิบัติอย่างใช้เหตุผล ไม่มีความลำเอียง

4. เป็นผู้ที่คิดวางแผนล่วงหน้าก่อนลงมือทำงานทุกครั้ง

5. เป็นผู้ที่ค่อยดิดตามตรวจสอบผลงานและปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

6. เป็นผู้ที่มีความพอดีในการทำงานและปฏิบัติงานทุกครั้งด้วยความเอาใจใส่ อย่างสม่ำเสมอ

7. ข้อควรคำนึงในการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทร โภจน์ (2544 : 320) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงข้อต่อไปนี้

1. เก็บน้ำที่ชัดเจนแจ่มแจ้งในทุกข้อเพื่อให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่านมีรายละเอียด พอกสมควร ไม่ย่นย่อและไม่ละเว้นมากเกินไป

2. ใช้ภาษาเขียนที่สื่อความหมายได้เข้าใจตรงกันเป็นประโยชน์ที่ได้ใจความไม่ใช่ความค้างไม่มีดียาวเยินเยือและไม่เป็นภาษาพูด
3. เย็บทุกหัวข้อหรือทุกช่องให้สอดคล้องกัน เช่น
 - 3.1 สาระสำคัญจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา
 - 3.2 จุดประสงค์จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมและการวัดผล
 - 3.3 สื่อการเรียนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมและการวัดผล
 - 3.4 เย็บให้เป็นลำดับขั้นตอนการสอนก่อน-หลังในทุกหัวข้อ
 - 3.5 เย็บทุกหัวข้อให้ถูกต้อง เช่น จุดประสงค์ต้องเย็บให้เป็นจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม

3.6 จัดเนื้อหา กิจกรรมให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้

3.7 คิดจัดกิจกรรมให้น่าสนใจอยู่เสมอ ไม่ควรใช้วิธีเดียวกันทุกรอบที่สอน

3.8 เย็บให้เป็นระเบียบง่ายแก่การอ่านและสามารถอ่าน

3.9 เย็บในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้จริงและการสอนตามที่ได้วางแผนไว้

สรุปแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การเตรียมการสอนให้เป็นลายลักษณ์อักษร ล่วงหน้าก่อนทำการสอนจริง เป็นการวางแผนการสอนในด้านผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ รวมทั้งวิธีวัดและประเมินผลและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้วย โดยการนำ วิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่ต้องการสอนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดและประเมินผลสำหรับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น ๆ ให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสภาพของผู้เรียนซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกแผนสำหรับการจัดการเรียนรู้ไว้ 10 แผน ดังนี้ 1) สาระเดียว a o e i u นั้น 2) เสียงวรรณยุกต์ โหนเดียง 4 เสียง 3) b p 你好 (สวัสดี) 4) m f 你早 (สวัสดีตอนเช้า)

5) d t 再见 (ลา ก่อน) 6) n l 早安 (อรุณสวัสดิ์) 7) g k h 我是班亚 (ฉันคือปัญญา)

8) j q x 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร) 9) zh ch sh 你是谁 (คุณคือใคร) และ

10) z c s 您贵姓 (คุณนามสกุลอะไร)

การหาประสิทธิภาพ

1. การหาค่าประสิทธิภาพ

เผชิญ กิจกรรม (2546 : 46-51) กล่าวว่าการหาประสิทธิภาพของการสื่อสาร การเรียนการสอนได้ มีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ

ตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ เชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ต้องทำความคู่กันไปจึงจะมั่นใจได้ว่าสื่อหรือ เทคนิคในโอลีกการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ดัง รายละเอียดดังนี้

1.1 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็น กระบวนการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อ การเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็น การหาความเที่ยงตรงเจิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้อง ของกรณีนำไปใช้ (Use ability) ผลงานการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนนำมารวบรวม ประสิทธิภาพผู้เชี่ยวชาญจะประเมินถือการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นใน ลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) นิยมใช มาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับนำมารวบรวมที่ได้จากค่าประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50- 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตาราง ตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่า สื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

ตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนจำนวน 5 คนแต่ ละคนคำนวณค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ 4.15 4.89 4.67 4.32 และ 4.75 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของ ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพบว่าได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ทุกคน N จึงมีค่าเท่ากัน 5 ด้วย

แสดงว่าเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเชิงเหตุผลจึงนำไปใช้ได้ (เพราะเป็นค่าที่สูงกว่าค่าการยอมรับขึ้นต่ำในตาราง)

1.2 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้นำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมายการหาประสิทธิภาพ ของสื่อเช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอนแผนการสอนชุดฝึก ทักษะเป็นต้นส่วนมากใชวิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ประสิทธิภาพที่ใช้วัดส่วนใหญ่จะ พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดย แสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัวเช่น $E_1 / E_2 = 80/80$ ดังนี้

1.2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมด ทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของ

กระบวนการการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

1.2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคนส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบครึ่งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่นมีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมดคือ 32 คนแต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือผลการทดสอบหลังเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

1.2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวน นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มจากแบบทดสอบหลังเรียน(Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนเรียน (Pre-test) ยกตัวอย่างตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) ดังนี้สมมติ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้นค่าของ $E_2 = (75/90) = 83.33\%$ ถึงว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1 = 80$)

1.2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพและซื้อให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้ออันนี้มีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปว่าเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการสอน จะนิยมตั้งแต่ตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อนั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5 / 86.5 หรือ 87.5 / 90 เป็นต้น ประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีการสอนจะมาจากการผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลขตัวแรกและตัวหลังตามลำดับถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 100 มากเท่าไรยิ่งถือว่ามี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเป็นเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพการรับรองผลของสื่อของการเรียนการสอน ส่วนแนวคิดในการหาประสิทธิภาพที่ควรคำนึงมีดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นต้องมีกำหนดมาตรฐานของสื่อเพื่อการเรียนการสอนอย่างชัดเจนและสามารถอ่านได้

2. เนื้อหาบทเรียนที่สร้างขึ้นต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหาตามมาตรฐานของสื่อการเรียนการสอน

3. แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบต้องมีประสิทธิภาพความเที่ยงตรงของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้วิเคราะห์ไว้ ส่วนความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบควรมีการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้กำหนดค่าหนักของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

4. จำนวนแบบฝึกหัดต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และต้องมีแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบความคุ้มทุกๆ จุดประสงค์ของการสอนจำนวนแบบฝึกหัดและข้อคำถามในแบบทดสอบไม่ควรน้อยกว่าวัตถุประสงค์

จะเห็นได้ว่า การคำนวณหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนี้เป็นผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ที่เชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจดั้นนั่นประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนในที่นี้จึงเป็นองค์รวมของประสิทธิภาพ (Efficiency) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้อง (Do the Thing Right) นั่นหมายถึงการเรียนอย่างถูกต้องตามกระบวนการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องด้วย CAI และการมีประสิทธิผล (Effectiveness) ในความหมายของการทำในสิ่งที่ถูกต้องให้เกิดขึ้น (Get the Right Thing Done) นั่นหมายถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพซึ่งมีกันนิยมเรียกว่ารวมกัน เป็นที่เข้าใจสั้น ๆ ว่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

ขัยยงค์ พรมวงศ์ (2541 : 23) อธิบายว่า การทดสอบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนจริงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงผลิตออกมานเป็นจำนวนมาก ในการกำหนดเกณฑ์ของประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียน โดยกำหนดตัวเลขเป็น ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย มีค่าเป็น E_1 / E_2

E_1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจาก การทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E_2 กือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ หรือพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียนหลังเรียนและคิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

เพญศรี สร้อยเพชร (2542 : 86) ได้กำหนดเกณฑ์สำหรับหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ก็เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล ดังนั้นการกำหนดเกณฑ์จำต้องคำนึงถึงกระบวนการและผลลัพธ์โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1 / E_2 และได้กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1 : 1) เป็นการนำชุดการสอนที่สร้างขึ้น ไปทดลองกับผู้เรียน เพื่อหาข้อบกพร่อง การทดลองขึ้นนี้ ควรกระทำกับนักเรียน ทั้งระดับก่อน ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 1 คน แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุงชุดการสอน

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1 : 10) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 4-10 คน โดยคละผู้เรียนที่เก่งกันอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น จำนวน 40 -100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดยการประเมินผลของนักเรียน 2 ประเภท กือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 กือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 กือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ (ไสกณ นุ่มทอง. 2540 : 82)

ดังนั้น E_1 / E_2 กือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดงานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 การกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมากตั้ง 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะตั้งต่ำกว่านี้ เช่น 75 / 75

การคำนวณหาประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

X = คะแนนรวมของแบบฝึก

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาค่า E_2 (ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์)

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

X = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

สรุป การหาประสิทธิภาพ คือ การคุณภาพของนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนจริงนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข แล้ววิจัยผลลัพธ์ออกมาเป็นจำนวนมาก ในกระบวนการกำหนดเกณฑ์ของประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เป็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปในตัวผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ค่อนข้างยาก เป็นทักษะที่นักเรียนยังไม่คุ้นเคย นักเรียนอาจมีอุปสรรคในการเรียน จึงตั้งไว้เกณฑ์ 75/75 คือตัวเลขแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบย่อยวัดทักษะการปฏิบัติงาน และใบงาน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วน 75 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

กรมวิชาการ (2545ก : 58) กล่าวว่าดัชนีประสิทธิผล ($E.I.$) เป็นค่าแสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนดัชนีประสิทธิผลควรมีค่า 0.5 ขึ้น

บัญชุม ศรีสะอาด (2546 : 157 -159) กล่าวว่าในการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของสื่อวิชาสอน หรือนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและพัฒนาขึ้นว่ามีประสิทธิผล (Effectiveness) เพียงใดก็จะนำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่อยู่ในระดับมากเหมาะสม แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546 : 170) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ค่าที่คำนวณจะได้เป็นพจนนิยม ซึ่งค่าพจนนิยมที่ได้ถ้ามีค่าใกล้ 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพ

มาก ข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณ มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งการทดสอบ ก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียน

สูตรในการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน} - \text{ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน}}{\text{ร้อยละของคะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{ร้อยละของคะแนนเต็มก่อนเรียน}}$$

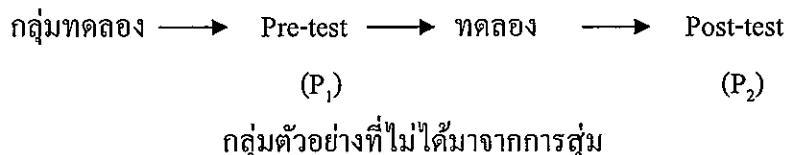
สำหรับเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าสื่อหรือวัตกรรมมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเกิด ประสบการณ์การเรียนรู้ได้จริงคือมีค่าตั้งแต่ 0.05

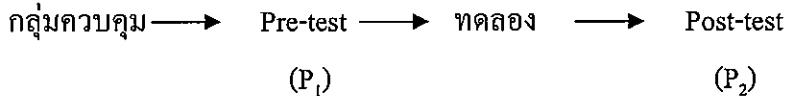
เพชรัญ กิจระการ (2546 : 1-6) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ไว้ว่าเมื่อมีการประเมินสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นมาเรามักจะดูถึงประสิทธิผล ทางด้านการสอนและการประเมินสื่อนั้น ๆ ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่าง ของ ค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนน การ ทดสอบหลังเรียนหรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง ก่อนทดสอบและก่อนความคุ้มในทางปฏิบัติ ส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่าง ทางสถิติ แต่ ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทาง สถิติเดียว ในการนับถือการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นที่เพียงพอเช่น ในกรณีของ การทดสอบใช้สื่อของการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่าก่อนที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และก่อนที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้ คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏ ว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างทั้ง 2 กลุ่ม ปรากฏว่าไม่มี แตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้น เพราะตัวแปรการทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจาก การทดสอบทั้งสองกรณีนี้มีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่เพิ่มขึ้น ได้สูงสุดของแต่ละกรณี

ดัชนีประสิทธิผลสามารถคำนวณมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบ ก่อนเรียนซึ่งเป็นตัวชี้วัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใดรวมถึงการวัดทางด้าน ความ เชื่อ เจตคติความตั้งใจของผู้เรียนคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาก คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำ去找เรียนเข้ารับการทดลองเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน แล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนน หลัง

เรียนได้เท่าไรนำมาราตร์วายค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถจะทำได้คือ
ค่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปปีอิยลล์

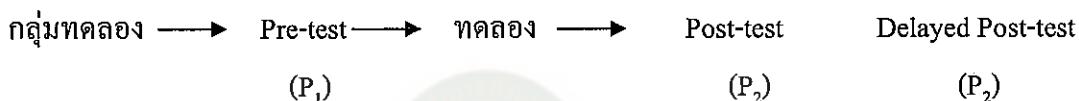
ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือได้คะแนน 0 เท่าเดิมแต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และการทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุดคือเต็ม 100 จะมีค่าเป็น 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ ค่า E.I. = -0.38 ในสภาพของ การเรียนเพื่อรับรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาดัดแปลง เพื่อข้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ซึ่งในกรณี ประสิทธิผลอาจจะมีค่าได้ถึง 1.00 ดัชนีประสิทธิผลสามารถใช้ได้กับข้อมูลมาตรฐานด้วย เช่นเดียวกันตัวอย่างเช่น การประเมินระหว่างการทดลองใช้สื่อ 2 ชนิดผลการประเมินก่อนใช้ คือ 2.99 และการประเมินหลังใช้สื่อ 3.51 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 86 คนในกลุ่มทดลองที่ 1 และใน กลุ่มทดลองที่ 2 การประเมินก่อนใช้สื่อคือ 1.64 และการประเมินหลังการใช้สื่อคือ 2.21 ซึ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ขึ้นไปความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่างการประเมินก่อนใช้สื่อ (การทดสอบก่อนเรียน) และการประเมินหลังการใช้สื่อ (คะแนนการทดสอบหลังเรียน) คือ 0.52 สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1 และ 0.57 สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งจะเห็นได้ว่าความแตกต่างของคะแนนระหว่าง 2 กลุ่มนี้เพียงเล็กน้อยการเบร์ยนเทียบผล การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสามารถใช้ E.I. ในการคำนวณได้โดยในตอนแรกจะเปลี่ยนเป็นค่าวีอิยลล์ และค่าของคะแนนที่เป็นไปได้ทั้งหมด The Pre-test Post-test Control Group Design เป็นรูปแบบของการวิจัยที่มีการควบคุมมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รูปแบบนี้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความเที่ยงตรงภายในการวิจัย (Intewal validity) ได้ดังนั้นจึงมีการเพิ่มหน่วยควบคุมและคัดเลือกกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการ สุ่มซึ่งมีรูปแบบดังนี้

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่ม จึงอนุมานได้ว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน จะมีค่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการหาดัชนีประสิทธิผลจึงไม่น่าค่า Pre-test เข้ามาเกี่ยวข้อง The Delayed Post-test Design เป็นรูปการวิจัยที่ทดสอบหลังเรียนนั้น คือ การได้ทดสอบความคงทนของการเรียนรู้ โดยยกเว้นช่วงระยะเวลาในการทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีรูปแบบ ดังนี้

Immediate

กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่ม

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อนวัตกรรมหลังเรียนว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการใช้สื่อมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบ กันก่อนการใช้สื่อ

ความพึงพอใจในการเรียนรู้

1. ความหมายความพึงพอใจ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “ความพึงพอใจ” ไว้ดังนี้

อรุณ รักษธรรม (2547 : 228-232) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงการสร้างภาระทางใจในลักษณะของการกระทำสิ่งใดให้สำเร็จด้วยความเต็มใจซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการแรงจูงใจ

กิตima ปรีดีดิลก (2549 : 321-322) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งของใดในด้านต่าง ๆ และได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น

ล้วน สายยศ และองค์มา สายยศ (2542 : 15) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ ใน การตอบสนองว่า เป็นความรู้สึกพอใจในการร่วมกิจกรรม แบบเต็มใจ และพึงพอใจจนเกิด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ร้องรำทำเพลง ร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน สนุกกับการเล่นเกมตัวเลข เป็นต้น

ฤทธิ์ โสมากฤต (2544 : 49) ได้ให้ความหมายของคำว่าความพึงพอใจไว้ว่าความ พึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมในเชิงบวกดังนั้นความ พึงพอใจการเรียนรู้จึงหมายถึงความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการ สอนและต้องการดำเนินตามกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สาระ ไชยสมบัติ (2545 : 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นปัจจัยสำคัญประการ หนึ่งที่ช่วยให้ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นงานเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนั้นผู้ ให้บริการจึงต้องจัดให้บริการ และปฏิบัติงานดำเนินการ ให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจด้วย ความพึงพอใจ

กู๊ด Good (1973 : 320) กล่าวว่าความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึงสภาพความภาคภูมิ หรือระดับความพอใจที่มีผลมาจากการสนับสนุน ใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นการสนองตอบในลักษณะที่ชื่นชอบชื่นชมพอใจ ใน การได้รับจากสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์พัฒนาการในทุก ด้านในระดับต่าง ๆ กันตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นผลทำให้เห็นระดับความสำเร็จบรรลุเป็น เป้าหมายของครูผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

เพชร กิจธารา (2546 : 45) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแซฟฟิลเดอร์และชิวน์ ที่ได้ทำ การพัฒนาแนวความคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พนวจ่องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบความพึงพอใจมีองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานปัจจุบันประกอบด้วย

1. ความดีนั่นเด็น/น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
3. ความโล่ง/ความสัลว
4. ความท้าทาย/ความไม่ท้าทาย
5. ความพึงพอใจ/ไม่พึงพอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้างประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล/ไม่ถือว่าเป็นรางวัล
2. มาก/น้อย
3. เป็นทางบวก/เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางด้านเลื่อนตำแหน่งประกอบด้วย

1. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้นิเทศผู้บังคับบัญชาประกอบด้วย

1. อญโญ่/อญโญ่
2. ยุติธรรมแบบจริงใจ/ไม่ยุติธรรม
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างเป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงานประกอบด้วย

1. เป็นระเบียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบร้อย
2. จรรยาบรรณต่อที่ทำงาน/ไม่จรรยาบรรณต่อที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน
3. สนับสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา
4. ดูน่าสนใจอาจริงอาจจัง/ดูเห็นอยู่

สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบถึงความพอดีในนี้ขึ้นอยู่กับงานที่ทำ ในปัจจุบัน ค่าจ้างหรือรางวัลตำแหน่งฐานะ สถานภาพผู้นำและเพื่อนร่วมงานซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผู้ปฏิบัติงาน

3. การสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพึงพอใจ

ศุภศิริ ไสมานาเกตุ (2544 : 49) ได้ศึกษาแนวคิดของสก็อต (Scott, 1970) และนำมาใช้ในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานมีลักษณะดังนี้

ลักษณะที่ 1 งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความประณญาส่วนตัวและความหมาย ต่อผู้ทำ

ลักษณะที่ 2 งานต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบ การทำงานและความคุณที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน

ต้องมีความภาคภูมิใจในการทำงาน โดยตรงงานนั้นสามารถทำให้สำเร็จ การนำแนวคิดมาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนการสอน มีแนวทางดังนี้

1. ศึกษาความต้องการความสนใจของผู้เรียนและระดับความสามารถหรือ พัฒนาการตามวัยของผู้เรียน

2. วางแผนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและกำหนดเป้าหมายในการทำงานสะท้อนผลงานและทำงานร่วมกันได้

นอกจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าวแล้ว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครุ่นคิดจะต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมวิธีการสื่อฯ ลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง โดยให้ผู้เรียนได้รับผลตอบแทนจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยเฉพาะผลตอบแทนภายในหรือระหว่างภายในที่เป็นความรู้สึกของผู้เรียน เช่นความรู้สึกถึงความสำเร็จของตนเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจความมั่นใจส่วนผลตอบแทนภายนอก เช่น คำชมเชยคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่น่าพอใจตลอดจนได้รับการยกย่องชื่นชมจากบุคคลอื่นพ่อแม่ผู้ปกครอง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจเกิดจากปัจจัยภายในผู้เรียนได้แก่ ความชอบใจความสนใจ ที่ชื่นชอบให้เกิดการเรียนรู้ และองค์ประกอบภายนอกเป็นกระบวนการที่ครุ่นคิดประสบการณ์ให้เกิดแรงจูงใจ นำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามความซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับในการวัด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากการวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนประกอบกับ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศไทย

จริญญา สอนสุด (2550 : 84-90) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกับเกมที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ความคงทนในการเรียนรู้และ เกตเค迪ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่า

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเจนางต่อมอำเภอหนองบัวจังหวัด
นครสวรรค์ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มมากกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีเกตคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงภา ขาวสุข (2549 : 70-74) ได้ทำการวิจัยเรื่องการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโขติการามจำนวน 25 คนปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่าการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนานและช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

น้ำผึ้ง ยาน่า (2550 : 57-60) ได้วิจัยผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนารามจำนวน 25 คนปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนอนุบาลวัดไตรรัตนารามจำนวน 30 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่าหลังเรียน โดยใช้เกมในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และนักเรียนมีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับดี

สืบ ยิ่ง (2550 : 99) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้เกมที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนโดยใช้เกมมีค่าเท่ากับ 0.7282 คิดเป็นร้อยละ 72.82
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับที่น่าพอใจมาก

สุทธิยา รัตนมงคล (2550 : 79) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า

1. ได้แผนการสอนวิชาภาษาจีนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจำนวน 15 แผนใช้เวลาสอน 30 ภาค ๆ ละ 50 นาที ทุกแผน ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่า I.O.C. แล้ว เมื่อนำแผนการสอนไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า ทุกแผนสามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนเป็นที่น่าพอใจ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนในด้านความรู้ภาษาจีนคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 80.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ตั้งไว้

3. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้และพฤติกรรมที่นักเรียนมีความตั้งใจทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับดี

ชาลี ศรีพุทธารม (2551 : 116) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่ สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่มีประสิทธิภาพ $78.45/77.03$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $75/75$ แสดงว่าบทเรียนนี้มีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่หลังเรียนบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

3. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่อยู่ในระดับสูง

ดุษณี วงศ์สันติชน (2551 : 87) ได้ศึกษาชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศบาลตวนอู่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคริสต์ธรรมวิทยา ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาภาษาจีน เรื่องวัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศบาลตวนอู่ที่ผลิตขึ้น มีประสิทธิภาพ $73.73/77.74$ ในการทดลองแบบภาคสนาม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด $75/75$

2. นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนจากชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ รุ่น วัฒนธรรมจีนเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในระดับเห็นด้วยมาก

อุมาเรินทร์ ยอดสนิท (2551 : 1) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการออกเสียงพยัญชนะ zh ch sh r และวรรณยุกต์ภาษาจีนของนักเรียนให้สูงขึ้นและศึกษาเจตคติของนักเรียนที่ศึกษาต่อวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาจีน โรงเรียนห้องสอนศึกษา ที่ผลการเรียนต่าำจำนวน 15 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้วิจัยประกอบด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะ zh ch sh r และวรรณยุกต์ ภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนในระดับ 0.01 รวมถึงนักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาจีนอยู่ในระดับดี

คงหัว ใจ (2552 : 132) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาบทเรียนภาษาจีนโดยใช้เนื้อหาในห้องถีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งเวนจิว มนฑลเจ้อเจียง ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาจีนที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงขึ้น นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับห้องถีนมากขึ้น ทำให้นักเรียนรักห้องถีนมากขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาจีนสูงขึ้น

สี่ เจิง (2552 : 102) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาจีนที่สร้างโดยใช้ข้อมูลในห้องถีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนห่าเยอัน มนฑลเจียงซู ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนภาษาจีนที่สร้างโดยข้อมูลในห้องถีน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้กับนักเรียน และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนห้องถีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนเดิม เพราะว่าบทเรียนที่สร้างโดยข้อมูลในห้องถีนเป็นบทเรียนที่ใกล้ตัวกับนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างใกล้ชิดและสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งการเรียนรู้จริง ได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีนสูงขึ้น

นุภูมิ ธรรมจง (2553 : 79) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง สักอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอินที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงสักอักษรจีนกลาง ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาภาษาจีน คอมมูนิเคชั่นศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ทั้ง 9 ชุด ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ 80.69/89.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน(80/80) ที่ตั้งไว้

2. ดังนี้ประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ทั้ง 9 ชุด ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีค่าร้อยละ 71.13

3. การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีน กากา “ไทยพินอิน” ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร ภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” ปรากฏว่า การทดสอบหลังเรียนมีคะแนนสูงกว่า ก่อนเรียน ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง “ไทยพินอิน” อยู่ในระดับดี ($X = 4.45$)

จารวรรณ ภู่ขจร (2553 : 124) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $75.62/75.81$ ตามเกณฑ์ $75/75$ 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบร่วมกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่อง อาหาร และเครื่องดื่ม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก

Xiaoxin She (2554 : 74) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้ปริบบท ของห้องถัง สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์ ผลการวิจัย 1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้ปริบทของห้องถัง มีค่า เท่ากับ $81.20/81.71$ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประไพร จันทะบัณฑิต (2555 : 99) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้ Pin yin ใน การสอน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลจากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
เบื้องต้น โดยใช้ Pin yin ใน การสอน ซึ่งปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลัง
การสอน โดยใช้ Pin yin ใน การสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 โดย คะแนนหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนรวมหลังเรียน 1088 คะแนน มีคะแนนรวมก่อนเรียน 458 คะแนน

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนกลางมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าเรียน
และเมื่อค่า t – test (Dependent) มีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปีพ.ศ. ๒๕๕๖ (2556 : 95) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูด
ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 26 คน มีคะแนนทักษะการฟังและการพูด
ภาษาจีนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 70 จำนวน 23.50 คน โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.12 กิตเป็นร้อยละ
90.38 ซึ่งนักเรียนกลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01

3. ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้รูปแบบ 4 MAT มีค่าร้อยละ 70.12

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ 4 MAT
อยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ
นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ ๆ จากเนื้อหาวิชา รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาน่าสนใจ ชวนใจห้อยาก
เรียนรู้ และรูปแบบ 4 MAT ขั้นการปรับความรู้ให้เหมาะสมกับตนเองและสรุปองค์ความรู้จาก
ที่ได้เรียนรู้ ตามลำดับ

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Choi (2000 : 2838-A) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของ ครู
ในประเทศไทย จำนวน 110 คน เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อ
การสื่อสาร โดยการใช้เกมและเพลงเป็นการบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ผลการวิจัยปรากฏว่าเกมและเพลงสามารถเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสื่อสาร
ได้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างผสมผสานกลมกลืนเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็น
สำคัญเป็นการเรียนการสอนที่ใช้ได้ทั้งเรียนรู้เชิงสื่อสารและเรียนรู้ไวยากรณ์ไปพร้อม ๆ กัน

Allen (2005 : 2168-A) ได้ทำการทดลองเปรียบเทียบผลการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินด้วยวิธีฝึกสามารถอ่านในใจที่เรียกว่า SSR (Sustained Silent Reading) เพื่อแก้ปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษาลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำโดยเปรียบเทียบ SSR แบบดั้งเดิมคืออ่านแล้วทดสอบกับ SSR แบบใหม่คืออ่านแล้วให้เล่นเกมความจำประกอบผลปรากฏว่าการอ่านแบบ SSR แบบที่มีเกมประกอบทำให้ผลสัมฤทธิ์จากการตอบคำถามสูงขึ้นกว่าการอ่านแบบ SSR ดังเดิม

Ojeda (2005 : 2969-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เกมในการจัดการเรียนการสอนกับการใช้วิธีและเทคนิคการสอนแบบเดิม ๆ โดยได้นำเกมเข้ามาใช้ในลักษณะของการจัดการสอนแบบเน้นภาระงานและใช้ Communicative Approach ร่วมด้วยโดยใช้สอนในรายวิชาภาษาสเปนเบื้องต้น 2 ในการสอน (กลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม) ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่ามีเกณฑ์ที่ทำให้สมมติฐานเป็นจริงคือผู้เรียนที่ได้เรียนและเล่นเกมคำศัพท์จะมีแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเดิม ๆ ซึ่งการใช้เกมประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้นเกมน้ำหนาสามารถเสริมสร้างบรรยากาศสอนพึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการทำงานหรือกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นสังคมระหว่างผู้เรียนเพื่อนร่วมชั้นและครูผู้สอน

Geetha and Siegler (2008 : 375-394 A) ได้ศึกษาการเล่นเกมกระดานตัวเลขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางเลขของเด็กวัยอนุบาลจากการสู่มุ่งเด็กก่อนวัยเรียนจาก 10 ศูนย์ในเมืองใหญ่จำนวน 72 คนในการเล่นเกมกระดานตัวเลข โดยมีการฝึกอบรมจากการทดสอบเหลือเด็ก 64 คนเล่นเกมรุ่นอื่นที่ใช้สีแทนตัวเลขทักษะการคำนวนผลการประเมินเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาสองสัปดาห์เด็ก ๆ ที่เล่นเกมมีการนับจำนวนได้ดีขึ้นและมีทักษะการระบุจำนวนดีกว่าเด็กที่เล่นเกมสีเด็ก ๆ ที่เล่นเกมตัวเลขก็สามารถทำคะแนนสูงขึ้นและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

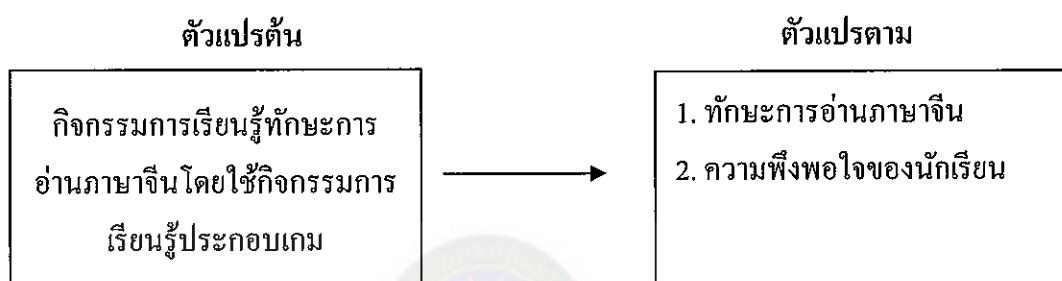
Patrice (2008 : 20-23) ได้ศึกษาผลการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นอนุบาลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า เกมการเรียนการสอนมีประโยชน์สำหรับนักเรียนผลการประเมินก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกมประกอบการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษาด้านคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนข่าวัยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาทุกด้าน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนนักเรียนตื่นตัวต่อการรับรู้และพร้อมที่จะเรียนรู้เกณจึงถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญต่อการเรียนในทุกระดับชั้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกณของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมของชุมชนภาษาจีน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมชนภาษาจีน ภาคเรียนที่ 2/2557 จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาจีน จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง
2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน จำนวน 10 ชื่อ และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ชื่อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ชื่อ

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกม สร้างขึ้น โดยยึดสาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดจากหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามกรอบหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเป้าหมายของหลักสูตรตาม มาตรฐานตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางและคุณภาพผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 : 5-71)

1.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการศึกษาค้นคว้าที่ สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องแล้วทำการวิเคราะห์เป็นหน่วยเบ็ดเตล็ด เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้และระยะเวลา

แผนการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
1	สะเดี่ยว a o e i u ü	1
2	เสียงวรรณยุกต์ โwayneเสียง 4 เสียง	1
3	b p 你好 (สวัสดี)	1
4	m f 你早 (สวัสดีตอนเช้า)	1
5	d t 再见 (ลาก่อน)	1
6	n l 早安 (อรุณสวัสดิ์)	1
7	g k h 我是班亚 (ฉันคือปัญญา)	1
8	j q x 你叫什么名字 (คุณชื่ออะไร)	1
9	zh ch sh 你是谁 (คุณคือใคร)	1
10	z c s 您贵姓 (คุณนามสกุลอะไร)	1

1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบเสนอแนะในส่วนที่บกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขค่อไป

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ท่านประกอบด้วย

1.4.1 ดร.สมปอง ศรีกัลยา วุฒิการศึกษา ศม.ด. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.2 ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรัญ ชัยกระเดื่อง วุฒิการศึกษา กศ.ด. สาขาวิชัย และประเมินผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.4.3 อาจารย์พินพร คงแท่น วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.4 อาจารย์หัคนี لامี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชากสตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

1.4.5 Miss Li yajia ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมเกณฑ์ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญให้ ตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินด้านความเหมาะสมแบ่งได้ 5 ระดับดังนี้

เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสม ให้ 4 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นว่าเหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

โดยพิจารณาเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตามความเหมาะสม ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์คุณภาพเหมาะสมที่ จะนำมาใช้ในการวิจัย ต่อไป ผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40

(ภาคผนวก ค : 118 – 119)